

10 gr.

ABC

10 gr.

NOWINY CODZIENNE

Nr. 207 A

Warszawa, sobota 16 lipca 1938 r.

Rok XIII

Ustawa samorządowa daje Szerokie pełnomocnictwa administracji nie cieszącej się zaufaniem obywateli

W piątek przed południem odbyło się posiedzenie Senatu, na którym załatwiono trzy ustawy samorządowe.

Najpierw omawiano projekt ordynacji wyborczej dla miast. Przeciwno ustawie wypowiedział się sen. Dzieduszycki, który oświadczył, że gdyby Senat składał się z wybitnych znawców zagadnień samorządowych, musiałby odrzucić ustawę, albo uchwalić szereg poprawek. Te poprawki bowiem, które wprowadziła komisja senacka, pracując w pośpiechu, nie zmieniają ducha ustawy. Rząd dłuższy czas zastanawiał się nad ustawą, z punktu widzenia administracyjnego. Należało i izbom parlamentarnym dać więcej czasu na zastanowienie się nad projektem. W konsekwencji stawia wniosek o odesłanie ustawy do komisji i zapowiada, że jeżeli wniosek nie przejdzie, głosować będzie przeciwko niej.

SAMORZĄD NIE WIAŻE OBYWATELA Z PAŃSTWEM

Takie samo stanowisko zajęła sen. Macieszyna i poparła wnio-

sek Dzieduszyckiego, ponieważ — zdaniem jej — ustawa nie czyni zadość naczelnym wymogom, aby instytucje samorządu terytorialnego wiązały obywatela z państwem. Ustawa obdarza szerokimi pełnomocnictwami administrację, która nie cieszy się zaufaniem, jakiegoby takie pełnomocnictwa wymagały. Trzeba się zdecydować na akt zaufania do obywateli. Inaczej nie zdobędzie się ich zaufania.

Za ustawą wypowiedział się sen. Leon Kozłowski, głównie z tego względu, że usuwa ona politykę samorządu.

ODRZUCENIE WNIOSKU SEN. KOZŁOWSKIEGO

Ustawę uchwalono wraz z proponowanymi przez komisję senacką poprawkami, z wyjątkiem jednej, która dotyczyła ustalenia górnej granicy podziału mandatów w okręgu wyborczym. Granicę tę Sejm określił na 8, a komisja senacka zmniejszyła ją do 4-ch. Na wniosek sen. Olewińskiego, którego poparł wicemin. Korsak, wbrew stanowisku sen. Kozłowskiego,

przywrócono poprzednią ilość 8 mandatów. Postanowiono również, że na jednego kandydata, wyborca może oddać tylko jeden głos, oraz, że protesty wyborcze muszą być rozpatrzone przez władze w przeciągu 3-ch miesięcy, inaczej nowowybrana Rada Miejska rozpoczyna urzędowanie.

USTRÓJ WARSZAWY

Projekt ustawy o ustroju m. Warszawy referował sen Evert, który omówił obszernie działalność obecnego tymczasowego zarządu stolicy i ocenił tę działalność bardzo przychylnie. Stwierdził jednak, że zadłużenie miasta wzrosło w tym okresie o 8 milionów do sumy 263.621.541 zł.

W głosowaniu odrzucono poprawkę komisyjną, według której przewodniczącym Rady dzielnicowej miał być dyrektor biura dzielnicowego. Inne poprawki przyjęto, ustawę uchwalono.

UREGULOWANIE FINANSÓW KOMUNALNYCH

W końcu omawiano projekt ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych i przy-

jeto go w brzmieniu sejmowym z drobnymi tylko poprawkami. Dwie ważniejsze poprawki wprowadzone przez komisję senacką, a dotyczące obliczenia dodatku do podatku obrotowego od przedsiębiorstw, których zakłady są rozmieszczone w różnych związkach samorządowych oraz opłat drogowych od nieruchomości, nie użytkowały na plenum większości.

Termin następnego posiedzenia nie został wyznaczony.

Likwidujemy żydów Niedzielne zebrania Związku Polskiego

Związek Polski urządza w dniu 17 bm. w Pruszkowie zebranie publiczne, na którym PP. Węgliński Zdzisław i Bławdziewicz Stefan wygłoszą referaty o niebezpieczeństwie żydowskim, oraz omówią program minimalny w kwestii żydowskiej.

Zebranie rozpocznie się o godzinie 12.30 w sali kina „Lux”. W tym samym dniu odbędzie się zebranie Związku Polskiego w Kosowie Lackim, z referatem p. adw. Stanisława Hyżewicza.

Groźba niemiecka na Pomorzu

W niedzielę rozpoczynamy cykl sensacyjnych reportaży, odsłaniających kulisy groźnego ataku niemieckiego na nasze ziemie zachodnie. Reportaże oświetlą zarówno niemieckie wpływy gospodarcze jak i drogi propagandy niemieckiej.

Reportaże oświetlą zarówno niemieckie wpływy gospodarcze jak i drogi propagandy niemieckiej.

Noc śmierci w kol. Omelno Kłęska huraganów nad Polską Nowe ofiary i straty

Burze szaleją nad całą Polską w dalszym ciągu, wyrządzając codziennie olbrzymie szkody.

Oto plon ostatnich godzin:

PIORUN UDERZYŁ W KOŚCIÓŁ

Nad Gnieznem i okolicą przeszła gwałtowna burza z ulewą. Podczas burzy piorun uderzył w kościół w Strzyżewie Kościelnym i uszkodził gmach kościelny.

Z Niska donoszą: Nad gminami Grzyszów i Maziarnia pow. niskiego przeszła katastrofalna burza gradowa, niszcząc całkowicie plony, wybijając szyby w chałatach i przewracając płoty. Straty wyrządzone klęską są znaczne.

HURAGAN ZNISZCZYŁ PŁONY

Huragan, jaki przeszedł przed kilku dniami nad powiatem oszmiańskim zniszczył całkowicie

zasiewy przeszło 800 rolnikom na przestrzeni około 10 tys. ha, pozostawiając ich rodziny w obliczu nędzy i głodu. Z pomocą spieszy komitet powiatowy pomocy ofiarom gradobicia w Oszmianie.

Ze Stanisławowa donoszą: Na skutek obecnego deszczu na rzece Serbyn w miejscowości Otywie podniósł się znacznie poziom wody. Wody wystąpiły z brzegów, zalewając miasteczko.

NOC ŚMIERCI

Z Kosowa poleskiego donoszą: Podczas burzy, która przeszła ubiegłej nocy nad Polesiem, piorun uderzył w dom Władysława Nacharowskiego w kol. Omelno, powiatu kosowskiego, zabijając troje jego dzieci, a mianowicie 17-let. Marię, 14-let. Mariannę, i 5-let. Fryderykę. Macharowski zaś oraz jego żona ulegli ciężkim obrażeniom. Dom spłonął.

Na Polesiu od uderzenia pioruna zostali nadto zabici 32-let. Bazyli Humianko, poza tym Cyryl Michalewicz, jego żona 55-letnia Paulina Michalewicz i jego pasierbica 17-let. Maria Czymbur.

STRATY W POW. RÓWIŃSKIM

Burza w pow. rówińskim poczyniła poważne szkody, bo zniszczyła drzewa w lasach, sadach i ogrodach, pozrywała dachy i po wyrwała słupy telegraficzne i telefoniczne. Zniszczone zostały wszystkie drzewa owocowe nad szosą Hoszcza-Babin. W pow. lubomolskim zniszczone są zupełnie plony w Ostrowie i Woli Ostrowieckiej. W pow. lubomelskim w okolicy Ostrowki i Woli Ostrowieckiej burza gradowa plony zupełnie zniszczyła. (h).

OFIARY BURZ W POW. CHOJNICKIM

CHOJNICE, 15. 7. Podczas gwałtownej burzy, która przeszła nad powiatem chojnickim, piorun zabił dozorcę krajowych zakładów społecznych w Iglach, Gertrudę Wielewicką. W tym samym czasie w miejscowości Huta rażony został śmiertelnie 14-letni Stefan Biełlicki.

Słonecznie ciepło

Przewidywany przebieg pogody w dniu dzisiejszym:
W dalszym ciągu pogoda słoneczna i ciepła. Temperatura w ciągu dnia około 27 st. Słabe wiatry z kierunków południowych. Widzialność dobra.

150 osób otruto się mięsem

CZERNIOWCE, 15. 7. W gminie Argesesti w pow. Somes zatruto się 150 osób po spożyciu mięsa, pochodzącego od wścieklej świni. Kiedy to wyszło na jaw, wszyscy, którzy jedli to mięso, udali się do miejscowego urzędu gminnego, żądając odwiezienia ich na koszt gminy do Kłuzu do Instytutu Pasteurowskiego.

Urząd gminny, nie mając środków finansowych na ten cel, ustąpił dopiero pod groźbą wszystkich 150 osób zatrutych.

Zwycięstwo wojsk narodowych Wysadzono w powietrze wielkie składy amunicji

SALAMANKA, 15. 7. Komunikat głównej kwatery wojsk narodowych donosi, że na froncie Cadownych donosi, że na froncie Cadownych wszystkie ataki nieprzyjacielskie zostały odparte.

Czerwoni ponieśli dotkliwe straty, pozostawiając na placu boju znaczną ilość zabitych. Na odcinku Sueroas pod Tales oddziały narodowe odrzuciły na kilka kilometrów wojska czerwone, zdobywając 9 karabinów maszynowych.

Na froncie Teruelu ofensywa wojsk narodowych rozwija się pomyślnie. Po przełamaniu oporu nieprzyjacielskiego oddziały narodowe zajęły szereg pozycji na północ od Canalizo i obsadzili szosę, prowadzącą z Mora de Rubielos do Albentosa. Po zajęciu wsi Manzanera oddziały narodowe przekroczyły rzekę Albentosa. Straty nieprzyjacielskie są bardzo

Wyrok na mordercę

W Sądzie Okręgowym odbyła się sprawa, przeciwko Edwardowi Wallernowi, oskarżonemu o zabójstwo.

W leśniczówce pod Wawrem odbywała się zabawa taneczna, podczas której jeden z obecnych w sposób nieprzystojny zaczął zaczepiać jedną z kobiet. Towarzyszący jej mężczyzna Radzikowski, ostro wystąpił w jej obronie.

Wynikła bójka, podczas której Wallern zadał Radzikowskiemu kilka uderzeń nożem w głowę i kark, od których ten po 6-ciu dniach zmarł.

Sąd Okręgowy skazał Wallerna na 15 lat więzienia.

poważne.

Lotnictwo narodowe zbombardowało ubiegłej nocy kilka stacji kolejowych w prowincji Walencja oraz porty Palamos (Katalonia) i Kartagena, gdzie wysadzono w powietrze wielkie składy amuni-

cji. Jeden ciężki bombowiec nieprzyjacielski został zestrzelony.

Komunikat głównej kwatery wojsk powstańczych podkreśla wielką rolę, odegraną w ofensywie na odcinku Teruelu przez artylerię.

Robot O. Z. N.

Obóz Zjednoczenia Narodowego ma już za sobą półtora roku działalności, a dopiero po raz pierwszy ubiegłej nocy zdecydował się na publiczne wystąpienie, jako organizacja polityczna w Warszawie. Warto przy okazji rzucić okiem wstecz na te półtora roku działalności O. Z. N. w Polsce.

Co robił dotąd O. Z. N., jak się zarysowało jego oblicze polityczne, z jakiej okazji interesowała się nim zwykła opinia publiczna?

Zdawałoby się napozór, że odpowiedzi na te pytania winny zająć wiele miejsca i czasu. W istocie bynajmniej tak nie jest. Dotychczasowa akcja O. Z. N. da się streścić w kilku słowach. Znaczna ilość zebrań z udziałem wyłącznie niemal ludzi sanacji, znaczna ilość rezolucji, sporo ulotek i... na tym koniec.

Oblicze ideowe O. Z. N. jest dotąd równie niejasne, jak przed półtora rokiem, wiadomo tylko, że inne, nieco czer-

wiejsze, jest obecnie, niż było za czasów płk. Koca.

Zawsze zainteresowanie obywateli O. Z. N. głównie z okazji dwóch rozłamów; wystąpienia grupy „Jutra Pracy” i secesji „Falangi” z Z. M. P.

Smutny to bilans i nie rokujący wielkiej nadziei na przyszłość zarówno w całej Polsce, jak i na terenie stolicy. Zestawiając go, nie powodowali się złością lub wrogiem słońkiem do tej organizacji politycznej. O. Z. N. na to nie zasłużył: nie wiele wprowadził do dobrego, ale równie mało świadomego zła. Nie chodzi nam też wcale o konkluzję, wymerzone przeciw tej organizacji lub jej przywódcom. Pragniemy jedynie dać Czytelnikom przykład, jak dalece wszystkie ruchy polityczne są procesami organicznymi, związanymi z życiem narodu i wskutek tego mającymi charakter żywiołowy, którego naśladować niepodobna. Każdy nowy ruch polityczny naprawdę rodzi się, natomiast nigdy

powstać nie może jako ruch wymyślony, celowo stworzony przez organizatorów dla pewnych celów politycznych, choćby przy największym nakładzie starań, środków, popularnych hasła, nawet dobrej woli.

Pamiętamy, w jakiej atmosferze powołano do życia „Ozon”. Poprzedziły go liczne zapowiedzi: w ciągu kilku miesięcy tworzenie nowego obozu politycznego prorządowego było głównym tematem pogłosek i sensacji w prasie. Donoszono niemal codziennie o nowych szczegółach prowadzonych studiów nad programem, o zamierzonych nominacjach na naczelnie stanowiska, wreszcie o osobie wodza. Nastroje w społeczeństwie przypominały nieco sensację, towarzyszącą ciekawym pracom naukowym, wyprawom lub wielkim imprezom gospodarczym.

Trudno przytoczyć jeden bodaj przykład ruchu politycznego, któryby powstał w podobnych warunkach. Ogniska wielkich kierunków politycz-

nych rodziły się spontanicznie, najczęściej niemal poza sferą świadomości twórców, działających pod wpływem potężnego instynktu społecznego bez „biur studiów”, „sektorów” i reklam. Tak powstał ruch narodowy - socjalistyczny w Niemczech, ruch faszystowski we Włoszech, wreszcie ruch na rodowo - radykalny w Polsce. Kto na polecenie, wydane z góry, obmyśla program nowego obozu politycznego, dobiera sztab współpracowników i obejmuje funkcje wodza, przypomina fabrykanta robotów, któremu zdaje się, że tworzy żywych ludzi. Dlatego rola płk. Koca od początku była nie do pozazdroszczenia.

Bilans pracy OZN musiał wypaść tak, tak wypadł obecnie, bez względu na uzdolnienia kierowników. OZN pozostanie zawsze tylko organizacją. Ruchu politycznego, mimo pozorów, nie stworzy i stworzyć nie może.

Robot nie zostanie nigdy żywym człowiekiem. S. W.

LIPIEC

16

SOBOTA

Dziś M. B. Szkapł.
Jutro św. Aleksego.

SŁOŃCE	
Wschód	Zachód
3-35	19-48
KSIĘŻYC	
Wschód	Zachód
20-56	7-49
Dł. dnia	Ubyło
16-13	0-32

Sędzia Dyźmański krewnym gen. Biernackiego

Sensacyjne motywy skargi

obrońców doc. Cywińskiego

15-tu obrońców docenta Stanisława Cywińskiego złożyło skargę kasacyjną, zawierającą wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku sądu apelacyjnego. M. in. skarga stwierdza obrazę szeregu przepisów kodeksu postępowania karnego, przede wszystkim art. 41 par. 1 lit. C, gdyż w pierwszej instancji sprawę referował i sądził były sędzia Dyźmański, bliski krewny gen. Dąb-Biernackiego, inspektora armii w Wilnie, zwierzchnika oficerów, których zachowanie się wobec Cywińskiego i Zwierzyńskiego jest powszechnie znane. Sędzia ten winien był z urzędu wyłączyć się od sądu sprawy. Jednocześnie obrońcy przytaczają w skardze kasacyjnej szereg ustępów z dzieł Cywińskiego,

świadczących o jego stosunku do narodu, których sądy nie wzięły pod uwagę.

„Nie wolno sobie usurpować roli Opatrzności, trzeba wierzyć w Boga i naród; trzeba samemu zostać świętym, aby sądzić naród”.

„Opierając się na sumieniu, zasada narodowa, nawskroś duchowa, staje się ideą religijną”.

„Przez naród tylko i w pracy dla narodu jednostka odnajduje samą siebie”.

„Przez służbę narodowi własnemu, jeśli nie wyłącznie, to bądź co bądź najskuteczniej, chrześcijanin spełnia swój obowiązek zbliżania na ziemię Królestwa Bożego. Prawdziwa miłość własnego narodu rodzi w duszach umiłowanie i współczucie dla innych narodów”.

„Idea posłannictwa narodowego istnieje w duszy każdego człowieka, w którym zarówno religijność, jak i patriotyzm są żywe i twórcze. Dzięki wszechobecności tych obydwoich uczuć w duszach dwóch pierwszych

pokoleń 19-go w. w Polsce życie polskie poszło po linii postępu i prawdy, tak, że do dziś dnia prawdziwy interes polski jest identyczny ze zwycięstwem prawdy i postępu; zaś to zwycięstwo jest najwyższym naszym interesem”.

(Romantyzm a mesjanizm, 1914).

Echa naszych rewelacji

Czy p. Nogid wytłumaczy się?

Nasz artykuł o stosunkach w Izbie Przem. Handl. w Wilnie wzbudził wielkie zainteresowanie w gospodarczych sferach Wilna oraz wśród szerokiego rzesz społeczeństwa. Miał on swe echa również na posiedzeniu Związku Izb w Warszawie, gdzie go szeroko komentowano.

Wreszcie doszła nas pogłoska, której niestety, nie mogliśmy spr-

wdzić i nie przyjmujemy za nią odpowiedzialności, notując ją z obowiązku kronikarskiego, a mianowicie: Podobno Ministerstwo Przemysłu i Handlu zażądało od p. Borysa Nogida dokumentów stwierdzających jego wykształcenie, co zrzeczono zostało spowodowane wzmianką o kwalifikacjach fachowych p. Nogida w omawianym artykule. (s)

Banda zuchwałych włamywaczy

Uśpiła właściciela sklepu

Policja przeszkodziła w rabunku

W czwartek w nocy do sklepu galanterijnego, należącego do Edmunda Sikory, przy ul. Kałkiej nr. 6, dostali się złodzieje, którzy zaczęli płażować w sklepie i ładować do przygotowanych worków świeżo sprowadzone towary. Gospodarkę złodziej zanurzył przechodzącą ulicą patrol policyjny. Policjanci widząc błysk latarek elektrycznych w sklepie, zaalarmowali dozorcę.

Złodzieje, słysząc ruch w bramie, przestali płażować sklep i uśpiwali

uciec przez parkan na podwórzu, chcąc przedostać się na drogę na sąsiednią posesję. Policjanci oraz dozorca pospieszyli za złodziejami, ujmując dwóch w chwili przechodzenia przez parkan, trzeciego zaś na sąsiedniej posesji.

Gdy policjanci adali się do sklepu, zauważyli, że na łóżku w znajdującym się obok sklepu ubikacji spał właściciel sklepu. Usiłowanie go obudzić, jednak wysiłki nie dały rezultatu. Zaalarmowano lekarza pogotowia ratunkowego, który stwierdził uśpienie jakimś narkotykiem i doprowadził Sikorę do przytomności. W sklepie panował wielki nieład, część łupów była spalowana w worki. Przy drzwiach, prowadzących do sklepu na podłodze leżała kilka wytrychów i innych narzędzi złodziejskich oraz 2 latarki elektryczne.

Zakutych w kajdany złodziei prze-

prowadzono do komisariatu, gdzie okazało się, że są to Józef Blaszowski, lat 35, nigdzie nielegalizowany, Mendel Szlabanowicz, lat 28, zam. przy ul. Krochmalnej nr. 5 oraz Boruch Mańkut, lat 30, zam. w „Cyrku” przy ul. Dzikiej nr. 4. Wszyscy trzej są wielokrotnie notowani w Kartotekach Urzędu śledczego i karani za różnego rodzaju przestępstwa.

Złodzieje przed dokonaniem kradzieży poddali sklep specjalnej obserwacji i często przechodzili po drobne zakupy, chcąc zapoznać się z rozkładem lokalu. Ostatnio złodzieje postanowili dostać się do sklepu przez drzwi prowadzące z bramy domu. Widząc śpiącego w pakamerze Sikorę, dali mu środek nasenny i rozpoczęli gospodarkę w sklepie. Decyzją sędziego śledczego całą trójkę złodziei osadzono w więzieniu.

Zyd usiłował przekupić

urzędnika miejskiego

(AP) W Sądzie Apelacyjnym toczyła się rozprawa przeciwko Henochowi Pinkusowi, oskarżonemu o usiłowanie wzięcia łapówki inspektora terenowego wydziału nadzoru budowlanego m. Warszawy, p. Witulskiemu.

9-go sierpnia 1937 roku Witulski przybył do domu Chaima Lichtenstajna, przy ul. Wolskiej 181 i przeprowadził inspekcję. Po domu oprowadzał go inż. Pinkus i zwierzył mu się, po przeprowadzeniu inspekcji, iż ma zamiar wybudować kilka ścian, na które nie ma zezwolenia nadzoru budowlanego i prosił, aby Witulski patrzył na to „przez palce”. Witulski kategorycznie zabronił budo-

wania tych ścian. W drodze powrotnej z posesji obaj jechali takśówa. Podczas jazdy Pinkus podał Witulskiemu rękę, w której trzymał kilka banknotów 20-złotowych. Witulski zorientował się w sytuacji, odmówił podania mu ręki i zaznaczył, że wyciągnięcie odpowiednie konsekwencje.

Odbyła się rozprawa w Sądzie Okręgowym, który skazał Pinkusa na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem i 300 zł. grzywny. Z apelacji prokuratora w piątek odbyła się ponowna rozprawa, na której Sad Apelacyjny wydał wyrok skazujący Pinkusa na 6 miesięcy więzienia bez zawieszenia i 300 zł. grzywny.

Okradziony przez zwierzchnika

uległ wstrząsowi i nerwowemu

Epilog interesującej sprawy rozegrał się przed sądem okręgowym w Stanisławowie. Oto w chwili, gdy kasjer kolejowy Jachnicki w Stanisławowie zajęty był sortowaniem biletów, jego ówczesny przełożony naczelnik wydziału taryfowego Pawłowicz zabrał bez wiedzy kasjera z kasy blok z biletami, wartości 5 tysięcy zł.

Jachnicki doznał na skutek zaginięcia biletów wstrząsu nerwowego i, jak twierdzi w skardze, nabawił się choroby umysłowej i rezultacie został zwolniony ze służby. Obrońcy oskarżonego Pawłowicza postanowili powołać 2-ech profesorów uniwersytetu lwowskiego dla wykazania, że zaginięcie to nie mogło spowodować roz-

stroju nerwowego. Celem rozpatrzenia wniosków obrony sprawę odroczone.

Darmo rozdawał losy loterii

Niezwykły pomysł żydowskiego „machera”

Bezwyznaniowy izraelita, 27-l. Igor Demian z Monasterzysk pow. Buczacz, zam. ost. w Katowicach, Słowackiego 17, przystąpił w b. r. do wydawania bez zezwolenia władz i bez przedkładania do cenzury, miesięcznik p. n. „Tempo”, który obiecywał każdemu setnemu prenumeratorem, który opłaci całoroczny abonament darmo los loterii klasowej, na wszystkie klasy danej loterii.

Humorystyczna ta obietnica naraziła Demiana na zatarg z władzami. Zwrócił się on bowiem do dyrekcji Loterii w Warszawie z prośbą o przyznanie mu... bezpla-

tnie losów, z uwagi, że w ten sposób robi on propagandę loterii.

Dyrekcja okazała małe zrozumienie dla tej propagandy i przekazała całą sprawę Inspektorowi Ochrony Skarbowej w Katowicach, z uwagi na fakt, że konkurs ten kolidował z ustawą o loterii.

W trakcie wdrożonych dochodzeń okazało się, że Demian nie uczynił zadość obowiązującym ustawom prasowym i wydawniczym swoje prowadził zupełnie ignorując wszelkie przepisy zarówno skarbowe, jak i administracyjne. Tak więc z jednego pomysłu p. Demian ma w efekcie kilka spraw.

Maruszczenko nie traci nadziei

że zostanie ułaskawiony

Głośny bandyta Nikifor Maruszczenko, który ma na swym sumieniu szereg morderstw i napadów rabunkowych, ludzi się, iż zostanie ułaskawiony. Maruszczenko zwrócił się do władz więziennych o zezwolenie na widzenie z jego obrońcą, w związku

z złożeniem podania do Pana Prezydenta R. P. o łaskę.

Dwukrotnie już skazany na karę śmierci bandyta, którego osadzono wczoraj w więzieniu Mokotowskim w Warszawie, począł zasypywać władze rozmaitymi podaniami.

Cenne wykopaliska

znaleziono pod Inowrocławiem

Podczas prac terenowych w Mławie pod Inowrocławiem znaleziono szereg cennych wykopalisk, którymi opiekował się prof. uniwersytecki, p. n. Zakrzewski. Odkopano tam ślady 3-ech narastających kultur słowiańskich, z okresu lużyckiego (5 wieków przed N. Chr.), i okresu wczesnohistorycznego.

M. in. znaleziono rzadko spotykany kamienny budynek z kresu ne-

olitycznego, oraz naczynia, dno kościane i inne przedmioty. Z okresu lużyckiego — srebrna bransoletka, paciorki i t. p. Mafraiono poza tym, jak donoszą z Biskupina, podczas badania dna jeziora przez nurków na przedhistoryczny pomost na głębokości 3-ech mtr. Pomost ten pochodzi z okresu założenia grodu biskupskiego między VII i IV wiekiem przed N. Chr.

Przemysłowcy trykotażowi

obniżają płace robotnicze

LÓDŹ, 15. 7. Ponieważ około 60 proc. firm przemysłowych z branży trykotażowej systematycznie obniżało płace robotnicze, w przemysle tym wybuchł zatarg i prawdopodobny jest strajk.

Na piątek 15 bm. zapowiedziano strajk w przemysle trykotaż-

skim, gdzie wygasa umowa zbiorowa i robotnicy domagają się zawarcia nowej na dotychczasowych warunkach, podczas, gdy pracodawcy usiłują płace obniżyć.

W przemyśle swetrowym zapowiedziano strajk na poniedziałek.

TEATR POLSKI: „Historia dwóch serc”, premiera.

ADRIA: „Przygody człowieka bez nazwiska”.

APOLLO: „Narzeczona z przypadku”.

CORSO: „90 minut postoju”.

GLORIA: „Sam Dodsworth”.

GWIAZDA: „Mayerling”.

METROPOLIS: „Nie oddam dziecka”.

OSWIATOWE TCL: Zabronione szczyście”.

SFINKS: „Tajemnica Panny Brin”.

SŁOŃCE: „Więcej niż sekretarka”.

SWIT: „Łódź śmierci”.

TECZA-Lazarz: „Nie ufaj mężczyźnie”.

TECZA-Wilka: „Trójka hultajska”.

WILSONA: „Daj mi twe serce”.

ŚWIĘTO FRANCJI

Z okazji święta narodowego francuskiego odbyło się w czwartek przyjęcie w saloonach konsulatu francuskiego w Poznaniu. Na przyjęciu byli obecni przedstawiciele władz miejskich, cywilnych i wojskowych, grono członków Towarzystwa Polsko-Francuskiego w Poznaniu i przedstawiciele kolonii francuskiej.

SKAZANI ZA POBICIE

Przed sądem okr. gnieźnieńskim na sesji wyjazdowej w Mogilnie, toczyła się rozprawa przeciwko Wojciechowi Grzechowi, jego trzem braciom i L. Chytrowskiemu, oskarżonym o to, że w czasie bójki ciężko pobili braci Tu szynskich. Sad skazał Wojciecha Grzech na 7 lat więzienia, trzech jego braci na kary po 2 lata, a Chytrowskiego na 1 i pół roku więzienia.

SMIERĆ POD KOŁAMI POCIĄGU

Pod mostem kolejowym w Pakoście wpadł strażnik ochrony PKP 25-letni Stachowiak pod przejeżdżający pociąg i poniósł śmierć na miejscu.

ZA FAŁSZYWE ZEZNANIA

We czwartek sąd okręgowy w Poznaniu ogłosił wyrok w procesie o krzywoprzysięstwo przeciwko Weronice Wichniarskiej i jej współpoliczkom Gerońskiemu i Wachowiakowi. Złożyli oni fałszywe zeznanie w głosnym w swoim czasie procesie niejakiej Podsiadłowskiej, przeciwko notariuszowi Chmielewskiemu z Poznania. Wichniarszowa skazała sąd na 2 i pół roku więzienia, Wachowska na 2 lata, a Gerońskiego na 1 rok więzienia, przy czym temu ostatniemu zawieszono wykonanie kary na 4 lata.

Kronika lwowska

80 TYS. DZIECI NA PÓLKOLONIACH

W Małopolsce Wschodniej podjęto akcję organizowania półkolonii dla dzieci wiejskiej. W gromadach mieszanych wojew. lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego zorganizowano przeszło 2 tys. półkolonii z udziałem 80 tys. dzieci. Najwięcej szła ilość półkolonii zorganizowało Tow. Szkoły Ludowej.

WYRÓŻNIENIE LWOWIANINA Młody poeta lwowski, p. Antoni Gronowicz otrzymał z Funduszu Kultury Narodowej stypendium państwowe na studia zagranicą.

ZASTRZEL. ZŁODZIEJA

Koło Jaworowa, oddał, nieznany sprawca strzał do 2-ech złodziei, którzy wynosili z lasu skradzione drzewo. Jeden z nich Iwan Kozak trafił kulą w serce i poniósł śmierć na miejscu.

SAMOBÓJSTWO

Z niewyjaśnionej przyczyny popełniła samobójstwo we Lwowie 25-let-

nia żona urzędnika, Janina Bylikowa. Po krótkiej kłótni z mężem, kobieta wybiegła na balkon i skoczyła na bruk z wysokości 2 piętra. Przewieziono ją do szpitala, gdzie wkrótce zmarła.

Zydzi osobno

W związku z uchwałą Centralnego Związku Restauratorów w Warszawie, postanawiającą, że do Związku mogą należeć wyłącznie nie korporacje chrześcijańskie, nastąpił we Lwowie podział dotychczasowej korporacji gospodnio-szynkarskiej na 2 związki — chrześcijański i żydowski. Każdy ze związków otrzymał 50 proc. majątku dawnej wspólnej korporacji, która uległa zlikwidowaniu.

Kronika Gidel

ZEBRANIE ZW. POLSKIEGO

Dnia 10 bm. o godz. 13-iej w sali czytelników odbyło się zebranie Zw. Polskiego Koła w Gidlach. Przewodniczył prezes kol. Z. P. kol. Stanisław Makowski. Przemawiał adw. Wiesław Benke z Piotrkowa i adw. Miron Kosiakowski z Częstochowy. Zebrani przyjęli prelegentów entuzjastycznymi oklaskami.

SKAZANIE NARODOWCA

Znany narodowiec kol. Antoni Górski został ukarany przez Staro-

stwo pow. w Radomsku na dwa tygodnie bezwzględnej aresztu, za to, że na jarmarku w Pławnie przewrócił stragan żydowski.

POZAR

W kol. Wojnowie gm. Gidle od pioruna spaliła się stodoła na szkoda Józefa Ociepy. Strata wynosi 1000 zł.

Straż w Wojnowie nie przybyła ratować z narzędziami. Winę ponoszą pp. Powąska i Popielek, którzy nie chcieli dać narzędzi do gaszenia pożaru.

Wyżebrat kapitał zakładowy

Oryginalne motywy Berka Goldfarba

LWÓW, 14. 7. W Drohobyczu przytrzymane pod zarzutem włóczęgostwa 20-letniego żebraka Berka Goldfarba z Lublina, przy którym znaleziono książeczkę PKO z kwotą 768 zł. oraz kilkadziesiąt złotych w gotówce.

Goldfarb zeznał, że żebrze, aby ubierać sobie posag, gdyż zamierza ożenić się wkrótce i otworzyć sobie sklep.

Zebnik zostanie odstawiony do Lublina.

Krwawa walka całej rodziny

Zmasakrowanie 2 kobiet

We wsi Brzeziny pow. siedlecki rozegrało się krwawe zabicie rodziny, którego szczegóły są następujące: 76-letni Jan Lewczuk pożytył swego konia córce 46-letniej Walerii Biedrunowej i mężowi jej Wiktorowi z tejże wsi. Po kilku dniach Lewczuk, nie mogąc doczekać się oddania konia, udał się do małżonków Biedrunów. Wówczas wynikła sprzeczka, a następnie bójka. Z jednej strony walczyli małżonkowie Biedrun oraz synowie ich 16-letni Czesław i 19-letni Wacław, z drugiej strony zaś — Jan Lewczuk, synowie jego 39-letni Wacław i 26-letni Franciszek oraz córka 35-letnia

Władysława Kaczmarczykowa (Marymont, ul. Potocka 24).

Poszły w ruch siekiery, kosy, drąg i cepy. Zaciętki bój trwał kilka nacięć minut. Dopiero nadbiegli sąsiedzi, rozdzielili walczących. Waleria Biedrunowa wskutek uderzenia kółkiem, doznała pęknięcia czaszki. Po przewiezieniu do szpitala w Siedlcach — zmarła. Kaczmarczykowa, która wskutek uderzenia obuchem siekiery w głowę, również doznała pęknięcia czaszki, po przewiezieniu do szpitala Dz. Jezus, zmarła.

Nadto zostali ranni kosami w ręce lub w głowę: Jan Lewczuk oraz synowie jego Franciszek i Wacław.

Mogily na cześć Konowałca

syją bojowcy O. U. N.

Na drodze między Stanisławowem, a Podpieczarami usypiali nacjonalistę ukraiński mogiły z krzyżem, ku czci pamięci Konowałca. Zarządzeniem władz mogiła została usunięta.

Policja państwowa aresztowała jednego studenta politechniki lwowskiej oraz kilku młodych Ukraińców z Podpieczar, jako inicjatorów usypiania tej mogiły.

Za chlebem do Łotwy

Wędrowni bezrobotnych

Czy w Polsce istotnie nie ma pracy?

Ryga, w lipcu.

Mała gęstość zaludnienia (30 proc.), słaby przyrost ludności, jakoteż olbrzymi postęp w dziedzinie gospodarczej kultury spowodowały, że Łotwa stanęła w szeregu państw, szukających rąk robotniczych poza granicami własnego państwa. Kraje bałtyckie są jednymi z najbiedniejszych, których stan włościński najwcześniej stał uwalniony od pańszczyzny. Dato to możliwość Łotyszom — stał się przed wojną prawie wyłącznie klasą włościńską — nabytą, zagospodarowaną i wzbogacenia się na długo przed utworzeniem własnego państwa.

Radykalna reforma rolna, przeprowadzona w pierwszych latach niepodległej Łotwy, do reszty zlikwidowała miejscową klasę robotników wiejskich, odbierając im własnymi kawałkami ziemi, na których wyrosły wnet samodzielne gospodarstwa. Tymczasem powstało własne państwo, a więc i urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa, na personel, których potrzebny był znowu element swój, łotewski — a więc wiejski. To też wieś została wyludniona.

Nie zaradziła brakowi rąk robotniczych Łatgalia (Innaty Polskie) mająca większość gęstość zaludnienia od innych prowincji Łotwy, gdyż kadry robotników, jadących z początku do innych części Łotwy na roboty rolne, obecnie z powodu wzmoczonego ruchu dróg i hydrocentrali elektrycznej na Dźwinie pod Rygą kieruje się przeważnie na owe roboty.

Tymczasem wzrastająca mechanizacja i ulepszenia w dziedzinie techniki rolniczej nie załatwiły bynajmniej kwestii rąk robotniczych. Dieselskie motory, traktory, lokomobile wyparły kieratki, konie, żywa siła pociągowa, ale nie zaradziła brakowi ludzi dla obsługi. To też Łotysze zmuszeni zostali sprowadzać coraz to większe partie robotników z zagranicy. Początkowo robotników dostarczała prócz Polski i Litwy, ale od roku ubiegłego owa emigracja zarobkowa z Litwy, wobec wielkiego zapotrzebowania rąk we własnym kraju, została wstrzymana. I dziś jedynie Polska pokrywa zwiększający się ciągle popyt na robotników w Łotwie.

EMIGRACJA ZAROBKOWA Z POLSKI

Początków emigracji robotników polskich do Łotwy należy szukać jeszcze w pierwszych latach niepodległego państwa łotewskiego. Ludność przygranicznych powiatów: Brasławskiego i Dziśnieńskiego, nęcona widokiem większej płacy w czasie robót letnich w sąsiednim państwie oraz wysokim kursem pieniądza łotewskiego (wówczas 1 tat = 1.70 zł.) wlosną przekraczała granicę i odpracowywała nielegalnie miesiące w okolicach Dynenburga i Brasławia, w jesieni z zarobkiem wracała do kraju. Ruch ten w 1933 roku zamienił się na legalne wychodźstwo z chwilą, gdy między państwami dyplomatycznie Polski a urzędami łotewskimi zawarte zostały układy. Od tego czasu liczba sprowadzonych robotników ciągle rośnie. I gdy w pierwszym roku wyrażała się ona skromną liczbą 3.000 sprowadzonych do Łotwy robotników rolnych to, wynosiła w

1934 r. — 10.000,
1935 r. — 20.000,
1936 r. — 30.000,
1937 r. — 40.000,
1938 r. — 50.000.

Przy czym zaznaczyć należy, iż w bieżącym roku zapotrzebowanie na robotników obliczają na 60.000 osób. Jeśli chodzi o tereny, z których rekrutują się Polacy, to wyników należy przede wszystkim Wileńszczyznę, a ponadto spolkami tu śląską, Małopolską, z Przeworskiej ziemi, z Kieleckiej, z Mazowsza i innych.

Jak już zaznaczyłem, emigracja ta odbywała się na podstawie umów, zawartych między

konsulatami polskimi w Rydze i Dynenburgu a Biurem Pracy, następnie zaś z nowopowstałą Łotewską Izłą Rolniczą. Jednakże taki stan prawny nie był dostateczny dla tego rodzaju olbrzymiej transakcji między dwoma samodzielnymi państwami. Ponad to niedostatecznie były opracowane warunki sprowadzania i pracy. Dlatego to z końcem kwietnia rozpoczęły się rokowania nad zawarciem między państwami konwencji emigracyjnej polsko-łotewskiej. Przewodniczącym delegacji polskiej został kierownik Poselstwa w Rydze J. Kłopotowski.

ZWIERZENIA EMIGRANTA SEZONOWEGO

Zwiedzając w maju „Łotewską Szwajcarię” czyli okolice Sigul-

da (Zygwałt) zetknąłem się z jednym z tej 50-tysięcznej rzeszy robotniczej polskiej na Łotwie. Nazywa się Franciszek Romańczuk, pochodzi z Brasławskiego. Wracał akurat przed południem z pobliskiej mleczarni, dokąd odwoził 5 bidonów mleka. Mając we mnie towarzysza, władającego językiem ojczystym, Romańczuk stał się niezwykle uprzejmym i rozmownym, to też dawał wyczerpujące wyjaśnienia na moje zapytania.

A więc pracuje już przeszło dwa lata u jednego i tego samego gospodarza, mającego 100 ha ziemi i 50 rasowych krów. „Nie mając możliwości dobrze zarobić w głuchym kacie, jakim jest powiat Brasławski” — powiada robotnik — „udałem się na punkt rekrutacyjny no i zgodziwszy się, przyjechałem do Łotwy. Z po-

czątku to mi trudno było, bo znałem się w najbardziej rdzennej części Łotwy, gdzie Łotysz — gospodarz, prócz niemieckiego, nie mówi w innym obcym języku. Nie mogłem się więc z nim rozmówić po rusku. Ale powoli przyzwyczaiłem się do łotewskiego, kupiłem słownik polsko-łotewski i dziś już dobrze rozmawiam po łotewsku. Ale zawsze to obcy kraj, obcy język — wzdycha Romańczuk”.

W trakcie rozmowy dowiedziałem się, że gospodarza ma dobrego, wyrozumiałego, ceniącego pracę. Dlatego też, oprócz ustalonej na bieżący rok miesięcznej pracy 36 Ł. — 37.50 zł. dla robotnika, robotnik otrzymuje 31 Ł. otrzymuje on jeszcze 10 Ł. tytułem premii za sumienną pracę. Odsyła więc owe 36 Ł. co miesiąc do Warszawy na PKO, premię zaś prze-

znacza na opędzenie niezbędnych potrzeb. Pieniądze, uskładane na PKO mają pojsć na dokupienie parę morgów ziemi do jego kilku-nastomorgowego gospodarstwa, oraz na gruntowny remont budynków.

Łączność duchową z macierzą utrzymuje za pośrednictwem miejscowego tygodnika „Nasze Życie”, skąd czerpie wiadomości, co się dzieje w kraju i na świecie, jakoteż znajduje tam niezbędne komunikaty, wskazówki i rozmaite ogłoszenia konsulatów polskich w Rydze i Dynenburgu.

BRĄK KOŚCIOŁA

Bolączką dla wychodźcy — robotnika pozostaje jeszcze brak kościoła, bowiem Łotwa w przeważnej części jest protestancką, za wyjątkiem Łatgalii (Inflat Polskich), do której sprowadzanie robotników polskich jest wzbro-

nione. Jednakże co miesiąc do o-kolicy, gęście obsadzonej robotnikami, przyjeżdża w niedzielę kapłan katolicki, odprawia Mszę i zaspakaja potrzeby religijnych robotników. W kontraktach swych robotnicy mają zastrzeżone, iż święta narodowe i państwowe polskie są wolne od pracy.

Opowiadał mi następnie mój towarzysz, że przed paru miesiącami był w odległej o 100 km. Miłtawie (Jelgawa), gdzie Konsulat Polski w Rydze zorganizował obchód 3-majowy dla polskich robotników. Na obchód, na program którego złożyły się uroczyste nabożeństwo, okolicznościowe przemówienie przedstawiciela Konsulatu, robotnika polskiego, wreszcie produkcje artystyczne miejscowej Polonii, przybył blisko 1000 robotników. Obchód wypadł znakomicie, a wiwatujący na cześć Ojczyzny robotnicy do tego stopnia byli zadowoleni z imprezy, że na propozycję przedstawiciela Konsulatu p. Gołubca, iż przybyłym z dalszych okolic robotnikom pieniądze za kolej zwroci — odpowiedzieli odmownie. Po pieniądzu zaś zgłosiło się zaledwie trzy osoby, tłumacząc swą prośbę tym, iż jako nowoprzybyli do Łotwy nie otrzymali jeszcze wynagrodzenia za pracę. „Jeśli każdy robotnik może sobie pozwolić na wydanie pieniędzy na wódkę i na piątki, to dlaczegożby nie miał wydać parę latów na podróż, aby obejrzeć tak piękną uroczystość i zobaczyć się z wieloma rodakami?” — wzrusza ramionami na okazanie przeze mnie zdziwienie Romańczuk.

A. St.

Bardzo trefna sprawa

Pan Natan o żydach i masonerii

„Nasz Przegląd” zaplał się w dyskusję o masonerii i na temat stosunku żydów do tej szlachetnej międzynarodówki. Mimo zakłęb i odczyniań sjonistycznego organu, dyskusja wypadła trefnie.

Wczoraj wylądował zasób swej wiedzy p. Natan Szwalbe:

Już przed dziesięciu laty potraktowaliśmy poważnie sprawę wolnomularstwa polskiego, gdyż chcieliśmy się przyczynić do ustalenia faktu, iż nie miało ono i nie ma żadnej łączności z żadnym politycznym ugrupowaniem żydowskim w Polsce.

P. N. S. zapomniał, że od tej pory pogłębiła się świadomość Polaków o stosunku żydów do masonerii i byle wykręt dziś nie wystarczy. Tym bardziej musi człowieka ogarnąć zdumienie, gdy się czyta takie wywody:

Nie ma jednak racji, gdy twierdzi, jakobyśmy zakwalifikowali braterstwo „Bnei Brith”, legalnie i jawnie działające w Polsce, jako lożę masonów. Nie mogliśmy tego napisać, chociażby dlatego, iż nawet amerykańskie „Bnei Brith”, odgrywające rolę centrali na wzór „Rotary Club”, nie jest uznane przez „miarodajne” czynniki masonskie. Do „Bnei Brith” mogą należeć wyłącznie tacy żydzi, którzy pozostają wierni judaizmowi, nie wolno im tedy wstępować do Wielkiego Wschodu, który, jak wiadomo, usunął „Wielkiego Budowniczego” i popadł w herezję bezbożnictwa, ku niemałemu zgrozzeniu „szkotów”, czyli wyznawców dei-

stycznego rytu anglosaskiego.

Ależ, do licha! Na temat masonskiego charakteru żydowskich loż „Bnei Brith” drukowaliśmy w okresie lwowskiego procesu Doboszyńskiego w „ABC” cytaty z żydowskiej encyklopedii „Jüdisches Lexikon” i z artykułów przywódcy sjonistycznego, b. p. Ozjasza Thona. Czyżby nie znali tych źródeł p. Natan Szwalbe?

Możemy jednak stwierdzić, że

wolnomularstwo polskie jest na wskroś „aryjskie”, gdyż nawiązuje do tradycji kościuszkowskiej, do Tow. Patriotycznego i Filomatów i Filaretów, a więc do organizacji politycznych, które żadnego związku z żydostwem nie miały i mieć nie mogły.

Ależ, ulituj się Pan, Panie Natanie! Tak już dzisiaj nie można. Takimi wywodami nie przekona Pan nawet polskiego masona! Po książce Didiera o udziale franki-

stów (żydów wychrzczonych w pierwszym lub drugim pokoleniu) w wymienionych przez p. N. S. polskich związkach, po rozdziale o Franku w „Zmierzchu Izraela”?

P. N. S. przecenia polską naiwność i — jak zwykle ktoś, kto zbyt to zaufał własnemu sprytowi, wyjdzie na tym źle.

Ktą pod kim kołki... dolki... sam w nie... Niech Pan pamięta, panie N. S.!

DLA WYGODY NASZYCH P. PRENUMERATORÓW podajemy poniżej przekaz rozrachunkowy, który prosimy wyciąć, wyraźnie wypisać imię, nazwisko, dokładny adres i sumę, oraz wpłacić w najbliższym urzędzie pocztowym.

Właściciel rozrachunku (nazwa wydawnictwa): „ABC — NOWINY CODZIENNE” ADMINISTRACJA		Nr. rozrachunku 2
Na zł. _____ gr. _____		
Wpłacający: (nazwisko) _____ (imię) _____ Pocztą: _____ miejscowość _____ ulica _____ numer domu _____ numer mieszkania _____		
Data wpłaty		

PRZEKAZ ROZRACHUNKOWY		Nr. rozrachunku 2
na zł. _____ gr. _____ złote słownie _____ gr. _____		
Właściciel rozrachunku (nazwa wydawnictwa) „ABC — NOWINY CODZIENNE” ADMINISTRACJA		
Pocztą WARSZAWA 1. Al. Jerozolimską Nr. 121		
Podpis przyjmującego	Data wpłaty	Numer nadawczy Stempel okręgowy

DZIEŃ W POLITYCE

ZMIANY W MIN. ROLNICTWA

Pojawiły się pogłoski, że po powrocie p. Prezydenta Mościckiego nastąpić ma zmiana na stanowisku podsekretarza stanu w Min. Rolnictwa. Nowym wiceministrem podobno ma zostać jeden z wybitnych działaczy rolniczych, dobrze widziany w sferach opozycji wiejskiej.

NOWY WIENIAWA

Krają pogłoski, iż w najbliższych dniach powołany ma być na ważne stanowisko w jednym z ministerstw p. inż. Kazimierz Wieniawa Długoszowski, ziemianin z Małopolski, brat gen. Wieniawy Długoskiego. W czasie ostatnich wyborów kandydował on do Sejmu.

ZMIANY W PRZEMYSLE

Ag. „Echo” podaje: Krają pogłoski, iż prezes Związku Izby Przemysłowej i Handlowej p. min. Czesław Klarner ustąpił na niedługo z zajmowanego stanowiska i objął jedną z ważnych placówek w przemyśle śląskim.

POSTANOWIENIE CZWÓRPOZUMIENIA

W Katowicach bawił w tych dniach p. inż. St. Gierał, prezes Zw. Młodej Wsi („Siew”), który na przyjęciu u woj. Grażyńskiego miał podobno omawiać sprawę wznowienia akcji t. zw. czwórpozumienia.

ZJAZD KOBIET ŻYDOWSKICH

Informują nas, iż czynione są obecnie przygotowania nad zwołaniem do Warszawy zjazdów kobiet żydowskich. Ciekawe, nad czym będą obradować?

Złośliwy język „Czasu” znęca się nad O. Z. N.

W związku z zapowiedzianym przez gen. Dąbkowskiego udziałem OZN w wyborach samorządowych, niechętny „Czas” pisze: „Jasnym jest dla każdego, że udział w wyborach narówni z innymi ugrupowaniami nie jest sposobem jednoczenia rozbitego społeczeństwa.”

Trudno odmówić racji „Czasowi”, choć trudno też wstrzymać się od stwierdzenia, że „Czas” w 400 lat po Kolumbie odkrywa Amerykę.

Przy sposobności „Czas” prawi „Ozonowi” gorzkie morały: „Oho Zjednoczenia Narodowego rezultacie nie zdobywa sobie no-

wych ludzi, a równocześnie nie pozabawia się dawnych sojuszników.”

Grunt dla pójścia do mas nie jest więc szczególnie pomysłowy. Powiedzmy, że trudności można by przewidywać atakiem frontowym propagandy programowej, popartej oczywiście odpowiednimi wystąpieniami w Sejmie. Ale cóż, kiedy, powiedzmy sobie prawdę, nikt już nawet nie czyta przemówień p. gen. Skwarczyńskiego, ludzie z góry wie dzą, co tam jest: parę bezspornych ogólników i parę komplementów dla audytorium. To nie są rzeczy, które porywają.

A co było przedtem porywającego? Tego „Czas” nie wyjaśnia, choć ongiś był porwany.

Goje do okopów! Antysemityzm — to wojna

„Hajnt” sjonistyczny z dnia 8 grudnia, artykuł p. t. „Pierwsze posiedzenie konferencji dla uchodźców w Ewian” kończy znamienne groźbą:

„Zmuszenie do bezładnej emigracji masowej wraz z całym systemem przesładowania stwarza stan ogólnej niepewności, podejrzeń i wrogości, co zagraża pokojowi świata.”

To znaczy, że w obronie prze-

śladowanych żydów Europa ma być wtrącona w otchłań wojny. Oto zamierzenia polityki żydowskiej.

Bankierzy, dostawcy wojenni i szpierzy czekają już na to, by mogli trochę zarobić. A goje — do okopów!

Albo zostawcie żydów w spokoju na całym świecie.

KOLCE BEZ ROZ

B. B. W. R. ISTNIEJE

Agencja „Kabel” zwraca uwagę na bardzo charakterystyczny fakt: W książce telefonicznej P. A. S. T. na rok

1938-39 na stronie 25 widnieje następujący telefon: „8-89-44 Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem, sekr. gen., Szopena 1”. Jeden z współpracowników agencji „Kabel” zwrócił się telefonicznie pod wskazany numer z zapytaniem, jaka organizacja zajmuje lokal pod tym numerem telefonu.

Na to — jak podaje wspomniana agencja — padła odpowiedź:

— Tu sekretarz Płoku.
— Czy Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem?
— Tak.
— Kto urzęduje w sekretariacie?
— Sekretariat prowadzi p. poseł Osiński.

— A na kogo mogę przestać do państwa korespondencję?
— Korespondencję może pan przestać na imię p. Zarczyńskiej, ale nie na ulicę Szopena, gdyż obecnie przeprowadziliśmy się i biuro Bloku mieści się przy ul. Aleje Ujazdowskiej 9a.

Czy BBWR zamierza w najbliższym czasie odegrać rolę polityczną, przedstawiciel „Kabel” nie pytał. A szkoda. Odpowiedź mogłaby wypaść rewelacyjnie.

UWAGA!

Właściciele nieruchomości!

W ANTENY ZBIOROWE

na masztach

zaopatrujemy się u chrześcijan

K. BRZEZIŃSKI i SKA, Zakł.

Elektro - Radiotechniczne —

Krucza 49, róg Alei Jerozolimskiej.

T. GOLASZEWSKI — Ogrodowa 30, tel. 276-01.

J. HAJDUKIEWICZ, Zakł. Urządzeń Elektrycznych i Telefonicznych — ul. Żurawia 28, tel. 8.44-03.

A. OKOŃ — Mokotowska 41, tel. 807-99.

W. PIETRASZEWSKI — Nowoczesny Zakład Elektrotechniczny

Marszałkowska 96, tel. 9.01-39.

„Widzicie jaki jest mój Howard!” Po gigantycznym locie Hughesa

Howard Hughes powrócił po gigantycznym locie do Ameryki. Powrócił, odkryty sławą. Wspaniały przelot naokoło świata, dokonany w niecałe cztery dni jest sukcesem znakomitym.

W Nowym Jorku witały go tłumy. Tysiące ludzi śledziło przedtem z niepokojem lot zuchwałego pilota. Największym niepokojem było jednak zapewne serce Katarzyny Hepburn, narzeczonej lotnika, sławnej gwiazdy filmowej.

Katarzyna Hepburn, jak początkowo podawały dzienniki, miała towarzyszyć narzeczonemu. Zaniechała jednak tego zamiaru, jak wyznała to dziennikarzom z dwóch powodów. Dlatego, że nie chcieli oboje dodawać temu lotowi posmaku sensacji „mniej poważnej” i dlatego, że przecież „jako kobieta, mogłam mu być zawadą” przyznaje z nieśmiałym uśmiechem gwiazda. „Polećmy do Europy innym razem, ale już w warunkach innych, nie dla rekordu.

O ile oczywiście zezwoli mi na to moje towarzystwo, gdyż, jak wiadomo jesteśmy ich niewolnikami, my artyści” — dorzuca Katarzyna Hepburn.

Na czas lotu Katarzyna Hepburn „uciekła od ludzi” i zamknęła się w cichej rezydencji swych rodziców. Całe godziny w ciągu dnia i nocy spędzała przy radio.

Ileokroć nadchodzący nowe pomysły wiadomości witała je okrzykiem:

— Widzicie, jaki jest mój Howard!

Za Howardem Hughesem leciały w świat depesze, witające go na każdym lotnisku, gdzie lądował. Były to przede wszystkim depesze Katarzyny Hepburn, ale były także depesze oficjalne, od rządu i prezydenta Roosevelta, którzy śledzili zuchwały lot z uwagą i entuzjazmem, jak cała zresztą Ameryka.

W czasie zatrzymywania Hughes odpoczywał tylko w swoim aparacie, w nim przesypiając krótkie godziny naprawy i rewizji maszyny, dokonywanej przez mechaników.

Odjeżdżając, zabierał ze sobą tylko spore zapasy jedzenia, bo jak mówił „mam w drodze wilczy apetyt”. Nie chciał jedynie zabierać papierosów, twierdząc, iż na nie nie ma czasu.

Wysoki, szczupły, o młodej, ciętej twarzy, wydawał się tym, którzy oglądali go na lotniskach, zrosnięty niemal w jedną całość ze swoim ptakiem. Stał się teraz nowym bohaterem przestworzy, jednym z reprezentantów nowoczesnego świata, jego najlepszej strony, postępu, który nie jest cofaniem się człowieka, rozleniwieniem go zdobyciami techniki, a zuchwałą walką o ciągle nowe zdobycze i osiągnięcia.

Mapka lotu Hughesa dokoła świata, zamieszczona w prasie francuskiej. Hughes wylądował w New Yorku, opasując ziemię w ciągu 3 dni 19 godzin.

Sekretarz gminy Przeworsk jako abonent 15.000

dostał motocykl od Polskiego Radia

Nowym abonentem nr. 15.000 Letniej Akcji Premiowej Polskiego Radia jest p. Franciszek Przeszlowski, sekretarz gminy Przeworsk w województwie lwowskim. P. Przeszlowski zarejestrował się jako nowy abonent Polskiego Radia w urzędzie pocztowym w Przeworsku w dn. 9 lipca. Jego karta rejestracyjna otrzymała nr. 934. W kolejności zgłoszeń nowych abonentów, w kartotekach Letniej Akcji Premiowej P. R. zgłoszenie p. Przeszłowskiego, nadesłane dn. 12-go lipca zanumerowano w kolejności liczbą 15.000.

Następnego dnia 13 lipca odbyło się zebranie Komitetu Letniej Akcji Premiowej w Warszawie, na którym zgo-

dnie z aktem, postanowiono obdarzyć p. Przeszłowskiego nowym motocyklem, który ofiarowały „Karpacze” — organizacja Sprzedaży Przetworów Naftowych Koncernu Naftowego „Małopolska”.

Wobec tego, że liczba zgłoszeń nowych abonentów radiowych, rejestrujących się w ciągu lata przekroczyła w ostatnich dniach znacznie pierwszą cyfrę premiiowaną — 15.000 — należy się spodziewać, że przy tym tempie przyrostu codziennego, abonent 30.000 może się znaleźć w kartotekach Akcji Letniej w najbliższych dniach. Dla abonentów 30-tysięcznego przeznaczono nagrodę wysokiej wartości i użyteczności, mianowicie samochód.

Ażeby ubiegać się o tę nagrodę, wystarczyć zarejestrować się w którymkolwiek urzędzie lub agencji pocztowej w Polsce i zawiadomić o tym karta pocztową Polskie Radio, adresując:

„Polskie Radio, Letnia Akcja Premiowa, Mazowiecka 5, W-wa I”. O bok tego na karcie należy wymienić: imię i nazwisko abonenta, zawód, miejsce zamieszkania, nazwę urzędu lub agencji pocztowej, w której dokonano rejestracji, datę i numer karty rejestracyjnej.

Wszyscy mają jednakowe szanse. Należy tylko nie zwlekać. Samochód czeka na szczęśliwego zdobywcę!

Pryszczycyca w Połud. Afryce

LONDYN, 13. 7. Z Pretorii donoszą, że w północnej części prowincji Natal (Unia Połudnowo-Afrykańska) wybuchła epidemia pryszczycy. Władze zarządziły za bicia 15.000 sztuk bydła celem niedopuszczenia do rozszerzenia się epidemii. Farmerzy otrzymują za zabite bydło odpowiednie odszkodowanie od rządu.

Ponure morderstwo w Cannes Wieloletni łańcuch zemsty

Prasa francuska ma nową krwałą sensację, ponurą zagadkę zbrodni, dokonanej w Cannes jednego z ostatnich dni.

UPALNY WIECZÓR

Upalny wieczór zsuwał się na Riwierę. Z plaży wracali ostatni kąpiący się. Nad brzegiem spacerowali turyści, spragnieni świeższych powiewów wieczoru.

Nagle przez ciszę opadającej nocy przedarł się huk wystrzału. Ktoś strzelił z rewolweru w okolicach mostu Carnot.

NA TROTUARZE...

Policja i ludzie, zwabieni strzałem, udali się w tamtym kierunku. Znaleźli na chodniku rozciągnięte martwe ciało mężczyzny, zbroczone krwią.

Śledztwo natychmiast rozpoczęte ustaliło pewne szczegóły, w jaki sposób dokonano mordu.

PRYZGASZONE ŚWIATŁA

Jeden z przejeżdżających tamtądy automobilistów stwierdził, iż zobaczył jadący przed nim samo-

chód z przygaszonymi światłami.

Samochód ten zatrzymał się nie daleko jego wozu i wówczas jadący usłyszał strzał. Podjechał i zobaczył leżącego człowieka. Widać, że leżącym zajmują się inni, puścił się w pościg za uciekającym wozem. Nie zdołał go jednak dogonić, gdyż auto minęło z niesłychaną szybkością.

5240 — RK — 6

Inny obserwator przypadkowy stwierdził tylko, iż widział sylwetki dwóch mężczyzn, wysiadających z auta. Kiedy auto przejeżdżało obok niego, obaj jadący zasłonili przed nim twarze. Zdołał jednak zapamiętać dobrze numer wozu 5240—RK—6.

Za wozem tak oznaczonym rozpoczął się pościg.

W pewnym momencie nocy nowy posterunek policyjny, czuwający przy przejeździe kolejowym, został uprzedzony przez jakiegoś przechodnia, iż na szosie zdarzył się wypadek samochodowy, którego ofiarą padło dwóch przechodniów.

DWIE OFIARY

W tym samym niemal momencie z ciemności wynurzył się pędzący samochód, źle oświetlony, dojrzano jednak jego numer: 5240—RK—6. Auto pędziło prosto na barierę szlabanu.

Policja rozpoczęła ostrzeżenie samochodu, który stanął w płomieniach. Kiedy jednak zbliżono się do niego, wewnątrz nie było nikogo. Bandyci zbiegli. Znalaziono jedynie broń najwidoczniej zapasową i cały zapas naboju. Przechodzień, który informo-

wał o wypadku, znikł również. Myślano, że usiłował on może wywołać fałszywy alarm i będąc wzmowie z bandytami, odwrócić uwagę policji w inną stronę.

Okazało się jednak, że istotnie niedaleko przejazdu kolejowego, na szosie leżały dwa trupy, które przejechało najwidoczniej auto, pędzące w straszliwym pędzie.

ŁAŃCUCH ZEMSTY

Zabitym w Cannes okazał się, po przeprowadzonych badaniach, Marguin, sam zabójca, ścigany przez bandę, która chciała dosięgnąć go „karą sprawiedliwą”, jakiej zdołał uniknąć, wykręciwszy się przed nią w czasie procesu sądowego.

Sprawa ciągnie się od lat. Cztery lata temu niejaki Jean Stefan zabił małego synka Foata i Madelein Kansch. Po odsiedzeniu kary został napadnięty przez Foata, który go jednak nie zabił. Sam natomiast został skazany na 7 lat ciężkich robót.

„Współtowarzysze” nie zaniechali zemsty. Zabito Stefana i jego brata. Zabójcą jednego z nich miał być niejaki Marguin. Sąd zwolnił go z braku winy, ale przy jacie Stefanich rzucili mu rekwizy.

Marguin ginął teraz, kryjąc się w kraju pod różnymi nazwiskami. Na lazurowym brzegu, gdzie czuł się spokojnie w przebraniu i pod nazwiskiem pewnego architekta, dosięgła go mordercza kula.

Ciemny świat zbrodni nie zna granic w pragnieniu zemsty. Zemsta raz podjęta, rozciąga się na lata w długi łańcuch zbrodni.

Muzeum Wielkopolskie Dla Muzeum Narodowego w Warszawie

Muzeum Wielkopolskie przekazało do Muzeum Narodowego w Warszawie szereg eksponatów, które z braku odpowiedniego działu nie mogły być wystawione w Poznaniu, a które zostały ofiarowane przez adwokata dr. K. Kol-

szewskiego. Są to dwie maski mumii oraz szczątki bogato malowanego sarkofagu z grobowca królowej egipskiej, żony Tutankhamena, pochodzące z r. ok. 1500 przed Chrystusem z Deir el Dahari.

ARMIN O. HUBER

71)

LUDZIE I ŻYWOŁY

Powieść współczesna z Dzikiego Zachodu

Kościeszka z pułkownikiem policji Mac Lennanem dobija o zmierzchu do przystani obozowej. Zostawiając pułkownika na wybrzeżu idzie do obozu uprzedzić robotników o możliwości napadu.

Kościeszka roześmiał się szczerze, choć sprawa przedstawiała się bardzo poważnie i udał się szybkim krokiem do obozu. Jednak po paru minutach spowaźniał, myśląc ze wzrastającym niepokojem o Loni Jansen i o swoich robotnikach.

Dotarł wreszcie do wzniesienia, z którego mógł widzieć swój obóz. Zatrzymał się z gwałtownym biciem serca, lecz po chwili słumił beznamiętny strach — wszak było oczywiste niedorzecznością, by dwudziestu kilku ludzi odważyło się napaść na obóz, liczący ponad dwustu osiemdziesięciu silnych, zdrowych mężczyzn, nawet pogrążonych w mocny sen po ciężkiej całonocnej pracy. Raczej należało przypuszczać, że banda dokona zamachu na zaporę wodną i na elektrownię.

Zdawało się, że w obozie panował spokój. Gdzieś niedaleko widniały oświetlone okna.

Zaczął schodzić na dół. Zajęło mu to sporo czasu, ponieważ musiał przełazić przez olbrzymie drzewa, leżące pokotem po ostatniej burzy.

Gdy dobiegł nareszcie do skraju osiedla robotniczego, we wszystkich budynkach już było ciemno.

Nagle w zaroślach coś się poruszyło i słumiony męski głos zapytał:

— Kto idzie?

Był to Solden, któremu właśnie w tych godzinach wypadło pełnić służbę wartowniczą.

— Swoją, panie Karolu — odpowiedział Kościeszka.

— Tak prędko pan wrócił, panie inżynierze? — zdziwił się Szwed.

— Z nowinami, i nie byle jakimi! — odparł Polak.

Pokrótce opowiedział wszystko.

— O, do diabła! — zawołał Solden. — Muszę zaraz uprzedzić swoich ziomków...

— Dobrze, a potem niech pan przyjdzie do mnie do mieszkania i zajmnie się wydawaniem broni. Ja pójdę w góry ostrzec pannę Jansen.

Rozłączyli się. Szwed pobiegł do namiotów, a Kościeszka zaczął obchodzić kolejno baraki sypialne wołając:

— Alarm!... Wstawać, chłopcy, alarm!... Zbiórka w baraku numer trzy!

Robotnicy zrywali się z prycz, ubierając się pośpiesznie. Wszczęł się taki hałas, że się zbudzili nawet najtwardziej śpiący.

Kościeszka musiał jeszcze raz oblecieć baraki i dopilnować, by zapalono lampy. Dopiero wtedy się nieco uciszyło i zapanał względny porządek.

Gdy wszyscy zbrali się w baraku numer trzy, inżynier wskoczył na stół i wygłosił przemówienie:

— Chłopcy! Budowaliście razem zaporę wodną. Już raz narażaliśmy życie, by ją ratować. Pamiętacie burzę i oberwanie chmury? Uratowaliśmy tam, która nie moim dziełem, ani twoim, ani dziesiątego — czy setnego pracownika

jest, lecz naszym wspólnym dziełem! Możemy być dumni, że pokonałszy tyle różnych trudności i przeszkód, że po wielkiej wytężonej pracy jesteśmy bliżej końca budowy! Czy nie tak, chłopcy?

Robotnicy nie wiedzieli, do czego zmierza inżynier, lecz zgodnie przyznali słuszność człowiekowi, który zawsze umiał do nich podejść. Najmłodszy stajenny rozumiał, że jest potrzebnym kółkiem w tej maszynie zbiorowej i czuł się równy wśród równych.

Kościeszka zaczerpnął powietrza, a gdy okrzyki ucichły, podjął:

— Wiecie wszyscy, że mamy wrogów! Podłych wrogów, bo walczą z nami z ukrycia! Nie znamy ich, nie wiemy, jak wyglądają, ale każdemu z nas wiadomo, do jakiego celu dążą — chcą zniszczyć nasze dzieło. Czy na to pozwolimy?

— Nie doczekają się tego!... Nigdy!... Nie pozwolimy!... — krzyczeli robotnicy potrząsając pięściami.

Kościeszka podniósł głos.

— Teraz idą nasi wrogowie! Nie pomogły inne sposoby, więc idą tu, do obozu, by nas wypędzić! Myślą, że nas zaskoczą znielana i bezbronnymi! Nie chcą, abyśmy dokończyli budowy! Kto stehórzy i nie stawia czoła tym łajdakom?... Kto?... Niech podniesie rękę!

Robotnicy rozglądali się groźnie dokoła.

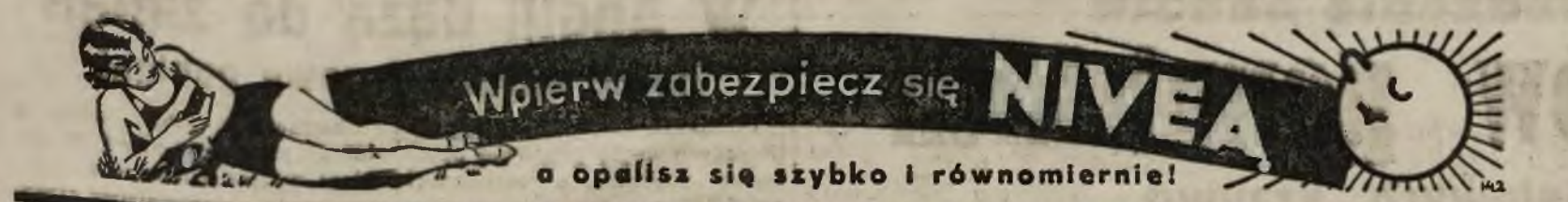
— Takich tu nie ma!... — przeleciał głuchy pomruk.

Na parę chwil zaległa cisza.

— Nikt się nie zgłosił!... Nikt!... — wrzasnął Kościeszka. — Wiedziałem, chłopcy, że taką odpowiedź otrzymam! Prawie każdy z nas coś przeszkobał w życiu, prawie każdy ma coś na sumieniu! Nie jesteśmy aniołami, ale tchórzów też tu nie ma!

— Nie ma! — ryknął tłum. Podniósł się cały las ramion, jak gdyby do przysięgi.

(D. c. n.).

Straszną katastrofą lotniczą

Śmierć 20 osób w morzu Tyrreńskim

Rzym 15. 7. W czwartek przed południem na wodach Morza Tyrreńskiego wydarzyła się wielka katastrofa lotnicza, w której zginęło 20 osób. O godz. 7.35 z Cagliari do Rzymu wystartował normalny samolot komunikacyjny, w którym znajdowało się 13 pasażerów i czterech osoby obsługi. Wśród pasażerów były dwie siostry i kuzynka wiceministra lotnictwa gen. Valle. Samolot miał przybyć do Rzymu o g. 10.35.

Ostatni radiotelegraficzny meldunek z pokładu samolotu nadszedł o g. 9.30. Kapitan donosił, że wszy-

stko jest w porządku. Gdy dalsze wiadomości nie nadchodziły, a o przepisany czas samolot nie przybył do Rzymu, na poszukiwanie jego wystartowało kilkanaście maszyn wojskowych. Jednocześnie na morze wysłano eskadrę kontrtorpedowców. W poszukiwaniu brzoł osobiście udział gen. Valle i

Odnalezienie zwłok ofiar

CITTA VECCHIA, 15. 7. Dziś o godz. 2 nad ranem z kontrtorpedowca „Astoria” zniesiono na ląd

prezes włoskiej linii lotniczych Klingher.

Dopiero pod wieczór natrafiono na szczątki maszyny. Do zapadnięcia ciemności wyłowiono z wody zwłoki 6-ciu ofiar.

Poszukiwania trwają nadal. Przyczyny katastrofy dotychczas nie ustalono.

Tydzień Bydgoszczy

„Tydzień Bydgoszczy”, który obecnie trwa, cieszy się zasłużoną frekwencją. Z terenu całej Polski ściga się liczne wycieczki, by poznać Bydgoszcz oraz najbliższe okolice tego miasta. Do tej chwili zanotowano przyjazd 6000 turystów.

ABC sportowe

Spór o miejsce Olimpiady

Japonia rezygnuje z Olimpiady Londyn czy Helsimki?

We czwartek Komitet Olimpijski został oficjalnie zawiadomiony przez przedstawicieli rządu japońskiego, że wobec „trudności zewnętrznych i wewnętrznych” Japonii zmuszona ona jest zrezygnować z urzędzenia Igrzysk Olimpijskich w 1940 roku w Tokio.

Już dawno liczone się z możliwościami zrzeczenia się przez Japonię organizacji Olimpiady. Szerokie państwo nawet podzieliło akcję przeciwko Japonii ze względu na wojnę chińsko-japońską. Jednakże Japonia dotychczas kategorycznie zaprzeczała wszelkim

możliwościom zmieniania miejsca Olimpiady a nawet poczyniła daleko zaawansowane przygotowania. Jak nagle jest to decyzja świadczy najlepiej fakt, że jeszcze 3 dni temu otrzymaliśmy w redakcji komunikat Japońskiego Komitetu Olimpijskiego donoszący o przygotowaniach do Olimpiady i podający dokładny plan jej terenów.

Wobec zrzeczenia się Japonii sprawa urzędzenia Olimpiady staje się kwestią otwartą. Prawdopodobnie w najbliższym czasie zostanie zwołane nadzwyczajne zebranie Międzynarodowego Ko-

mitetu Olimpijskiego w Lozannie, które rozstrzygnie tę sprawę.

Pierwszeństwo w urzędzeniu Olimpiady ma Finlandia, która już dawno pretenduje do tego zaszczytu, jednakże wobec krótkiego terminu jaki nas dzieli od Olimpiady wątpliwym jest czy zdoła ona poczynić tak duże i kosztowne inwestycje jakich wymagają igrzyska olimpijskie. Dlatego też należy się liczyć z tym, że Olimpiada odbędzie się raczej w Anglii w Londynie. Olimpiada zimowa prawdopodobnie odbędzie się w Norwegii.

Kto powinien jechać do Czarniowiec?

Lekkoatletyczna Reprezentacja Polski na mecz z Rumunią

Komisja trzech PZLA ustaliła skład reprezentacji na mecz lekkoatletyczny z Rumunią 30 i 31 bm. w Czarniowiecach. Do niektórych konkurencji wyznaczono na razie kilku zawodników, a ostateczna selekcja nastąpi przed wyjazdem. Skład jest następujący: 100 m. Trojanowski, Dynowski (rez. Sulikowski), 400 m. Śliwak, Mittelstedt, Drozdowski, 800 m. Kucharski, Garczyński, Mittelstedt, 1500 m. Kucharski, Soltan, Winiński, Garczyński, 5 km Soltan, Wirkus, Herman, 110 m. plot. Haspel, Sulikowski, sztaf. olimp. Kucharski, Śliwak, Trojanowski, Danowski, wzw. Rajske, Kallnowski (rez. Schmidt), w dal M. Hofman, Sulikowski (rez. Schmidt), tyczka Mucha, Bańkowiak (rez. Klemczak), trójskok M. Hofman, Łukhausa (rez. Sulikowski), kula i dysk Fiedoruk i Praski (rez. Łomecki i Schmidt), oszczep Mikrutowie Wł. i Fr., Sokołowski.

Reprezentacja ta budzi wiele zastrzeżeń swoją dziwną bezplanowością. Wychodząc z założenia, że Rumunia jest przeciwnikiem słabym, z którym łatwo wygrać można, przy układaniu reprezentacji wychodzi z następujących założeń.

1) Skład najmniejszy dla uzyska-

nia efektownego zwycięstwa.

2) Skład eksperymentalny z młodych talentów.

3) Ekidat kompromisowy w każdej konkurencji jeden „pewniak” na zwycięzcę i jeden młody dla szlifowania na zawodach międzynarodowych.

Tymczasem w tworzonej składzie nie widzimy żadnej z tych koncepcji, po prostu zbiór przypadkowych zawodników, mających jakieś wyniki.

Przyjmując, że pierwsza koncepcja odpada ze względu na bliski mecz z Norwegią, a druga jest niebezpieczna, gdyż nie wyklucza porażki PZLA, powinien sformować skład odpowiadający mniej więcej koncepcji „kompromisowej”. Jak udowodnimy poniżej zestawienie takiego składu leży całkowicie w naszych możliwościach.

Następnie nauczmy się raz nareszcie wystawiać zawodników tylko do jednej konkurencji, bo to jest jedyna droga do wyrobienia sobie asów, nie do pomyślenia jest, aby np. Soltan biegał na 1500 i na 5000 m. kiedykolwiek osiągnął europejski poziom tych konkurencji.

Jeszcze gorzej jest z Sulikowskim, ma on biegać 100 m. (rezerwowo), 110m plotki skok, w dal i trójskok (rezerwowo), najlepszy sposób, żeby zmarnować ten wybitny talent płotkarski.

Przejdźmy teraz kolejno poszczególnym konkurencjom.

100 m. przy składzie „kompromisowym” nie budzi zastrzeżeń przy eksperymentalnym należałoby wysłać Krzanowskiego.

400 m. Przyjmując Śliwaka za „pewniaka” należałoby wypróbować na tym dystansie Duneckiego, lub sięgnąć do „młodych” Zabierowskiego i Metelskiego; wysyłanie Drozdowskiego całkowicie niezrozumiałe.

800 m. Zostawmy Kucharskiego w domu, jest absolutnie bez formy, niech trenuje albo jeśli woli to niech się opala.

1500 m. Tu trudno zastawić jakikolwiek skład „pewny” bez Stanisławskiego i Soltana; wysłać więc z „młodych” Osinskiego i Świnarskiego, który nigdy nie był racjonalnie trenowany na żadnym dystansie i gdy nie był wypróbowany co do

swoich, życiowych możliwości.

5000 m. Znakomita okazja, żeby nareszcie wypróbować na tym dystansie Soltana. Wirus zaś i tak zapewni nam zwycięstwo.

110 m. PLOT. Tu skład nie budzi zastrzeżeń.

SZTAFA OLIMPIJSKA, DYSTANS 200 m. jest za duży dla Trojanowskiego, pomimo znanej „nierówności” Ładnowskiego raczej powinien znaleźć się w tym składzie, zamiast Kucharskiego — Sarczyński.

WZWYŻ. Wyjazd Kallnowskiego całkowicie niepotrzebny, zawodnik ten już nie więcej nie pokaże ani też nie można liczyć na jego wynik. Wskazanie natomiast Rejskiego jest godne przykłądzenia, może nareszcie zdobędziemy skoczka z prawdziwego zdarzenia. Jako drugiego należało by wysłać również kogoś z „młodych”.

W DAL. Obok „murwanego” zwycięzcy Hofmana, należy się miejsce młodemu talentowi Gonyńskiemu, a Sulikowski niech tylko biegnie 110 plotki.

TRÓJSKOK. Tu różnica klas dwu pierwszych Łukhausa i Hofmana jest zbyt duża aby ktokolwiek z młodych mógł jechać do Rumunii, skład ten nie budzi więc zastrzeżeń.

W rzutach ustalmy nareszcie, że Fiedoruk rzuca tylko dyskiem a Gierut tylko kulą, ponieważ nie może on jechać niech zastąpi go Tilgner.

Jako ich partnerów proponujemy wysłać jakichś 2 młodych zawodników, najbardziej utalentowanych może 2 wiliam Łomockiego i Zieleniewicza.

OSZCZEP. Tu naprawdę trudno wybierać skład Mikrut Wł. — Sokołowski musi być dobry, bo nie mamy lepszego.

Tak zestawiona reprezentacja naprawdę odniosłaby zwycięstwo a zawodnicy młodzi mieliby możliwość bliźnięcia swoim talentem — zamiast tego wysłał się skład, w którym jedzie dużo zawodników, którzy już swoją karierę skończyli i nie więcej nie pokażą, a znaleźli się w reprezentacji chyba tylko przez przypadek.

J. Kcki

Czarna kawa — Bridge

W dniu 16 bm. w lokalu Gospody Legionistów Polskich Formacji Puławskiej (króla Alberta nr. 1) przy współudziale artystów scen polskich, odbędzie się Czarna Kawa - Bridge, z której dochód przeznaczony jest na dożywianie dzieci bezrobotnych legionistów oraz na kolonie letnie dla dzieci.

Węgrzy kokietują Słowaków

Z Budapesztu donoszą, że radio węgierskie rozpoczęło nadawanie periodyczne muzycznych i słownych audycji w języku słowackim dla 140 tysięcy swej mniejszości słowackiej.

Inowacja ta zrobiła bardzo duże wrażenie na Słowakach i świadczy o prawdziwej chęci rządu węgierskiego przyjaznego współżycia ze Słowakami.

Studentka Rozbiła motocykl

LWÓW, 15. 7. Ze Stanisławowa donoszą: Na drodze wojewódzkiej Śniatyn — Zarzeczce wydarzyła się katastrofa motocyklowa. W czasie, gdy kierująca motocyklem studentka Olga Zalička usiłowała wyminąć idącą drogą wieśniaczkę, motocykl zarzucał. Ciężkich obrażeń doznała wieśniaczka oraz jadący motocyklem dr. Zalička, dyr. szkoły w Śniatynie. Siostra jego Olga doznała cięższych obrażeń.

PAMIĘTAJ O BEZROBOTNYCH NARODOWCACH

WIADOMOŚCI Z TORU

Zapisy na dziś

GON 1. Nagr. 1500 zł. — dla 3 l. og. i kl. Dystans ok. 2200 m. Ra p. Enderów, Aigokeros p. Haiko.

GON 2. Nagr. zł. 1.000 — dla 3 l. i st. og. i kl. Dystans ok. 1300 m. Nebraska p. Kotlarskiej, Olena p. Rucińskiego, Ragusa p. Hoffmanowej, Thaiti p. Gawłowicza, Moutarde st. Zygmunt, Azrael p. Grabowskiej, Hindus st. Konin, Zorza p. Kamion ko Algier p. Schlingmana.

GON 3. Nagr. zł. 1.800 — dla 3 l. og. i kl. Dystans ok. 1600 m. Capri p. Brosz kiewicz, Herpes p. Mieczkowski, Miechow st. Michalowo, Rawita p. Rogowskiego, Joyeuse p. Bukowieckiego, Mariasz p. Sulejewicza.

GON 4. Sprzedażna zł. 1.500 — dla 4 l. i st. og. i kl. Dystans ok. 1.600 m. Debar 1200 p. Pawlaka, Kiria 900 p. Gajewskiego, Momus II 600 p. Wasowskiego, Favoritas 900 bar. Maltzana, Flamaud 1200 p. Cichowskiego, Ingola 1200 p. Karpinskiej, Azrael 600 p. Grabowskiej, Dyktator 900 p. Pomernackiego, Florencja II 900 p. Nauruza, Nitrat 1200 p. Cierpickiej, Night Breze 900 p. Brzozowskiej.

GON 5. Nagr. zł. 1.800 — dla 2 l. og. i kl. Dystans ok. 1100 m. Anegdota p. Michalskiego, Pat st. Krasne, Kastylija p. Olszowskiego, Sorbet p. Petrycha, Sommerville p. Budnego, Beta

S. + P.
APOLONIA z GÓRCZYŃSKICH
KLARFELDOWA
Obywatka m. st. Warszawy, właścicielka magazynu konfekcji damskiej, aptożona Sw. Sakramentami, po długich i ciężkich cierpieniach zasnęła w Bogu dnia 14-go lipca 1938 r.
Nabożeństwo żałobne odbędzie się w górnym kościele Św. Karola Boromeusza (na Powązkach) dnia 18-go b. m. w poniedziałek o godz. 11-ej rano, po skończeniu którego nastąpi wyprowadzenie zwłok na cmentarz miejscowy do grobu rodzinnego, o czym zawiadamiają krewnych, znajomych i życzliwych pogrążeni w głębokim smutku
RODZINA I PRZYJACIELE
Eksportacja zwłok z domu przy ul. Elsterskiej Nr. 12 do kościoła nastąpiła w dniu 15-go b. m. w piątek o godz. 6 po południu.

RADIO

SOBOTA
6.15 Piesń „Kiedy ranne wstają z rana”. 6.20 Muzyka. 6.45 Gimnastyka. 7.00 Dziennik. 7.15 Koncert. 11.57 Sygna czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Audycja polonijna. 15.15 Teatr Wybranych dla dzieci: „Gdzie się podział cięć”. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Koncert muzyki lekkiej. 16.45 Wiśnie dojrzewają w Holandii. 17.00 Muzyka taneczna. 18.00 Nasz program. 18.10 Recital fortepianowy L. Berkowicz. 18.55 Ze wspomnień „Arie” piosenki. 19.20 Pogadanka. 19.30 „Po szklance do piosenki”. — audycja wokalna. 20.00 Audycja dla Polaków za granicą. 21.00 „Stosunki popołny”. 21.10 Polska Kapela Ludowa. 21.50 Wiadomości sportowe. 22.00 „Godzina niespodzianek”. 23.00 Ostatnie wiadomości.

NAJCIEKAWSZE AUDYCJE:
16.45 „Wiśnie dojrzewają w Holandii” — felieton.
19.00 Arie i piosenki w wyk. Ireny Gadejskiej-Zelechowskiej.
20.00 Audycja dla Polaków za granicą.
22.00 Godzina niespodzianek.

WARSZAWA II
13.00 Koncert popularny. 14.00 Parę informacji. 14.05 Program. 14.10 Koncert. 15.00 Wiadomości sportowe. 15.05 Muzyka taneczna. 17.00 Miko kwaśne, kefir, jogurt. 17.15 Muzyka kameralna. 18.00 Muzyka lekka. 22.00 Umberto Giordano: „Andrzej Chénier” — opera w 4-ach aktach.

AUDYCJE KRÓTKOFALOWE:
24.00 Dziennik. 0.10 Omówienie programu na tydzień przyszły. 0.15 „Na motywach ludowych”. 0.50 Narciarskie mistrzostwa świata w r. 1939 w Zakopanem. 1.00 „Polacy we Francji”. — audycja słowno-muzyczna. 1.30 „Jak karta gonit zająca”. — fragment z noweli Bol. Prusa. 1.40 „Na polanie”. — zabawa wiejska. 2.10 Polska Kapela Ludowa. 2.32 Program.

NIEDZIELA
7.15 Piesń „Ave Maria”. 7.20 Koncert. 8.05 Dziennik. 8.15 Audycja dla ws. 9.15 Regionalna transmisja z Zamościa: a) Maza sw. b) Uroczystość poświęcenia i wręczenia sztandarów 10 pułkowi artylerii. c) Przekazanie Panu Marszałkowi Edwardowi Śmigłemu — Rydzowi

XXX

Notowania giełd warszawskich

GIEŁDA PIENIĘŻNA

Dewizy: Holandia 292,30; Brak-sela 89,95; Gdańsk 100,00; Helsinki 116,70; Kopenhaga 117,00; Londyn 28,20; Mediolan 27,97; Nowy Jork 53,05; 8; Nowy Jork (kabel) 53,07/8; Paryż 147,2; Praga 18,43; Sztokholm 135,25.
Pożyczki: 3 proc. prem. inwestyc. I em. 82,25; II em. 82,38; 3 proc. prem. inwestyc. seriowa II em. 90,50—90,00; 4 proc. państw. prem. dolarowa 41,50; 4 proc. konsolidacyjna 67,00 — 67,25; 4 i pół proc. wewn. państw. 67,25 (drobne) 67,00; 5 proc. konwersyjna 70,75.
Listy zastawne: Ziemskie dolar. gwar. kupon 14,42 zł. i 4 pół proc. 8 proc. oblig. budowlane Banku Gosp. Kraj. 93,00; 8 proc. ziemskie seria V 65,00; 4 i pół proc. Tow. Kred. Ziemi. we Lwowie 64,00; 5 proc. Warszawy 82,00; 5 proc. Warszawy (1933 r.) 75,00 — 75,50; 5 proc. Łodzi (1933 r.) 67,75—68,00; 5 i pół proc. oblig. m. Warszawy 70,00; 6 proc. oblig. m. Warszawy 8 i 9 em. 74,50; 8 proc. pożyczka m. st. Warszawy 76,00.
Akcje: B. Polski 126,50; Warsz.

Tow. Fabr. Cukru 35,75; Węgiel 31,25 — 31,75; 31,00; Lipol 80,50 — 81,00; Ostrowiec 58,50; Starachowice 37,50.

GIEŁDA ZBOŻOWA

Pszenica jednolitna 27,25 — 27,75; zbierana 26,75 — 27,25; żyto I st. 20,50 — 21,00; owies I st. 21,50 — 22,25; II st. 19,50—20,25; jęczmień 18,00 — 18,25; groch polny 24,00 — 27,00; Vitoria 30,00 — 31,00; zielony 27,00 — 28,00; hubin niebieski 16,75 — 17,25; hubin żółty 19,00—19,50; wyka jara 21,75—22,75; peluska 25,00 — 26,00 rzepak ołim 45,00 — 46,00; mąka pszen. na gat. I 43,50 — 46,00; gat. II 32,50 — 34,00; pastewna 17,00 — 18,00; żytnia gat. I 34,50 — 35,50; gat. II 22,00 — 23,25 razowa 25,75 — 26,75; otręby pszenne grube 12,50 — 13,00; średnie 11,50 — 12,00; makielki 11,50 — 12,00; żytnie 10,75 11,25; makuchy imię 21,00 — 21,50; makuchy rzepak 14,50 — 15,00; śrut soli 22,00—22,50; siłoma prasowana (żytnia) 6,00 — 6,50; siano prasowane słodkie nowe 8,00 — 8,50; prasowane 6,00 — 7,00; ziemniaki 4,00 — 4,50.

Czwartkowe posiedzenie Senatu

Zwrot kościołów pounickich

wyrównaniem dziejowych krzywd

Senat obradował we czwartek przez cały dzień nad ustawami przekazanymi przez Sejm. Ustawę o utworzeniu wojskowej akademii wychowania fizycznego przyjęto bez dyskusji. Dłuższą rozprawę natomiast wywołał projekt ustawy zatwierdzającej układ pomiędzy Stolicą Apostolską, a Rzeczpospolitą Polską w sprawie ziem, kościołów i kaplic pounickich, których Kościół katolicki został pozbawiony przez Rosjan.

Rusin sen. Łucki wygłosił agresywne przemówienie, w którym dowodził, że w Polsce rozpętała się walka religijna, że zamyka się burzy, a nawet podpała cerkwie, które były niegdyś przez rząd rosyjski zabrane Uniom. Oburzał się też na jakąś rzekomą akcję na Wołyniu, w wyniku której w tym roku 3500 prawosławnych ma przejść na katolicyzm. Oświadczył, że głosować będzie przeciw ustawie.

Spokojniej przemawiał drugi Rusin Masłow, wyrażając jedynie żal z powodu nieunormowania prawnych stosunków w cerkwi prawosławnej.

Wyrównanie krzywd

Odpowiadał obu sen. Petrażyci. Uważa, że pogląd ich jest niezrozumiały. Ustawa nie dotyczy kościołów, będących w posiadaniu kościoła prawosławnego. Treścią jest tylko wyrównanie krzywd, które były dokonywane pod egidą najwyższych dostojników Kościoła prawosławnego. Na przestrzeni dziejów stosunków pomiędzy Kościołem katolickim a prawosławnym, agresywność była zawsze po stronie prawosławia.

Sen. Petrażyci prosi, aby przeciwstawianiu na jednej płaszczyźnie zamykania i pieczętowania cerkwi z aktami zbrodniczymi palenia tych cerkwi. Z przemówienia sen. Łuckiego wynika, jakoby palenie cerkwi odbywało się z błogosławieństwem administracji. Naród polski jest głęboko religijny, a więc i jego administracja nie może popierać palenia cerkwi.

Ustawę uchwalono.

Ustawy aprowizacyjne

Bez dyskusji uchwalono zmianę ustawy o finansowaniu niektórych inwestycji z funduszy państwowych.

Z kolei przyszły pod obrady trzy ustawy aprowizacyjne.

Przy ustawie o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku wódz konserwatystów sen. Bniński żalił się, że obecna polityka rolna dba przede wszystkim o postulat socjalne i o przebudowę agrarną, która przynajmniej w okresie przejściowym prowadzi do spadku produkcji. Przejście do jej podniesienia wymaga gruntownej zmiany całej tej polityki, a wątpliwe jest, czy ludźmi, którzy z wielkim nakładem rozwijają działalność niwelowania rolnictwa potrafią zmienić swój kierunek.

Min. Poniatowski przegrywa potyczkę

Przy omawianiu ustawy o gospodarce cukrowo-buraczanej jedynym tematem dyskusji była poprawka komisji senackiej, skreślająca ustęp, który pozostawia ministrowi Rolnictwa możliwość zakazywania cukrownikom zawierania kontraktów buraczanych na określonych terenach plantacyjnych. Przeciwno tej poprawce przemawiał minister Rolnictwa p. Poniatowski, ale Senat uchwalił ją znaczną większością.

Do ustawy o obrocie zwierzętami gospodarskimi i mięsem ko-

misja senacka wprowadziła tylko jedną poprawkę, przenoszącą z ministra Rolnictwa na Radę Ministrów kompetencje, dotyczące sprzedaży komisowej.

Żydzi wyzyskują robotników

Konserwatysta, sen. Leszczyński zarzucił, że ustawa ta jest właściwie pełnomocnictwem do wydawania rozporządzeń i że tego rodzaju ustawodawstwo idzie w Polsce bardzo daleko.

Żyd sen. Trockenheim dowodził, że ustawa ta odpowiada nastrojom antysemickim i że nie ma usprawiedliwienia gospodarczego. Sen. Dzieduszycki odpowiadał mu na to, wskazując na znamienne fakt, że domokrażni handlarze żydowscy, placąc chłopom za cielęta po 7 i 10 zł, a państwowa przetwórnia mięsa w Chodorowie po 20 i 25 zł.

Wszystkie trzy ustawy uchwalono.

Ustawa lekarska

Długą dyskusję wywołał projekt ustawy o wykonywaniu praktyki lekarskiej, który przewiduje dla lekarzy młodych przymusowy obowiązek praktyki na wsi i w miasteczkach do 5.000 mieszkańców.

W obronie młodych lekarzy

Przeciwko ustawie wystąpił sen. Artur Śliwiński, przyznając, że myśl jest zasadniczo słuszna, ale droga, która ma prowadzić do celu budzi zastrzeżenia. Sprawa jest skomplikowana, a usiłuje się rozwiązać ją w sposób b. prosty. Przeciwno ustawie przemawia to, że nikogo do studiów medycznych ona nie zachęci, a i tak coraz mniej słuchaczy zapisuje się na medycynę. Ponadto młody lekarz nie czuje się pewnym, woli nawet bledować w dużym mieście, gdzie ma możliwość pogłębiania swoich studiów, aniżeli kompromitować swój zawód na prowincji. Przeniesienie młodych lekarzy na prowincję zmusza ich do nabywania niezbędnych narzędzi, utrzymywania przez niewiadomy okres czasu z własnych zasobów siebie i rodziny. Jeżeli nie podola tym wydatkom będzie musiał chyba zawrócić. Kończy wnioskiem o odesłanie ustawy jako nieprzemysłanej do komisji.

Książę Pan boczy się na m'odzież

Sen. Radziwiłł poparł wniosek sen. Śliwińskiego, biorąc pod uwagę interesy ludności wiejskiej i mieszkańców małych miasteczek. Ocenia bowiem pesymistycznie wyniki wiedzy zdobytej na uniwersytecie, a przypisuje to — polityce. Uważa, że młodzież zajmując się tylko polityką, a dopiero przed egzaminami nauką.

Kilku senatorów wypowiedziało się za ustawą, przyznając jednak, że ma ona pewne braki i charakter zbyt doraźny.

Wniosek sen. Śliwińskiego odrzucono, ustawę uchwalono.

Wybory do samorządu wiejskiego

Na ostatnim punkcie porządku dziennego, była jedna z ustaw samorządowych, a mianowicie o ordynacji wyborczej wiejskiej. Załatwiono ją szybko i niemal bez dyskusji, przyjmując mimo sprzeciwu wiceministra Korsaka poprawkę ograniczającą możliwość

dowolnego dzielenia gromady na okręgi.

Interpelacje niemieckie

Niemiecy senatorowie Wiesner i Hasbach zgłosili szereg interpelacji, a mianowicie: do prezesa Rady Ministrów w sprawie sytuacji niemieckiej grupy narodowej w Polsce, do ministra spraw wewn. w sprawie wystawiania przepustek granicznych, paszportów granicznych i ich odbierania, do ministrów spraw

wewn. i oświaty w sprawie prywatnego szkolnictwa niemieckiego na kresach zachodnich, do ministra opieki społecznej w sprawie zwolnień niemieckich robotników i pracowników w przemyśle górnośląskim, do min. sprawiedliwości w sprawie samobójstwa aresztowanego Heinza Fehnera z Żodynia i do min. spraw wewn. w sprawie wyrządzenia przez łódzkie starostwo szkody w spółce wydawniczej „Libertas” w Łodzi.

Faszyzm wobec rasizmu

Żydzi rasowo obcy

Aryjski charakter Włochów

RZYM, 14. 7. „Giornale d'Italia” ogłasza dziś na naczelnym miejscu obszerną deklarację o stanowisku faszyzmu w stosunku do zagadnienia rasowego. Deklaracja ta opracowana została przez grupę uczonych włoskich, profesorów wyższych uczelni pod auspicjami ministerstwa kultury powszechnej. Składa się ona z 10 punktów.

Na wstępie deklaracja stwierdza istnienie odmiennych ras ludzkich, poczym bliżej omawia aryjskie pochodzenie i aryjski charakter narodu włoskiego. Ludność obecną Włoch należy uważać w większości za jednolitą pod względem rasowym. Wprowadzie

w dawnych wiekach Włochy uległy dużej domieszce różnych krwi, jednak od tysiąca lat ludność Włoch należy traktować pod względem etnicznym za organizm jednolity. Zagadnienie rasizmu we

Włoszech, zaznacza dalej deklaracja, winno być traktowane z punktu widzenia biologicznego.

Ostatnie dwa punkty deklaracji zajmują się sytuacją żydów we Włoszech i podkreślają, że

żydzi są jedyną ludnością, która nigdy nie zasymilowała się we Włoszech. Żydzi składają się z rasowo obcych pierwiastków nie europejskich, odmiennych od elementów czysto włoskich.

91 godzin 14 minut 10 sekund

Rekordowy lot dookoła świata

Hughes wylądował w Floyt Bennett

FLOYT BENNETT, 14. 7. Na kilka godzin przed przybyciem

Hughesa, nieprzejrzane tłumy wypełniły lotnisko, zajmując specjalne miejsca ogrodzone wysoką, żelazną barierą. Kordon policji oraz oddział marynarki otoczyły miejsce lądowania. Jedyna droga, łącząca lotnisko z Nowym Jorkiem, przepiętna była tysiącami samochodów. Na lotnisko przybył burmistrz Nowego Jorku, przewodniczący komitetu wystawy Whalen, lotnik Dickmerrill oraz rodzina Hughesa.

Samolot przybył o godz. 20.34 eskortowany przez trzy wodnosamoloty, które wystartowały na jego spotkanie. Hughes okrążył dwukrotnie teren lądowania i punktualnie o godz. 20.36 stanął na miejscu, z którego wystartował do lotu naokoło świata.

W chwili lądowania tłum wznowił okrzyki, którym towarzyszyło wycie syren samochodowych. Milio wszelkich wysiłków policji

tłum przerwał kordon i otoczył ze wszystkich stron samolot. Pierwszy wysiadł Hughes, uściśnawszy ręce członków rodziny i przyjaciół, zwrócił się do nich ze słowami: „Jestem bardzo szczęśliwy z osiągniętego sukcesu, lecz nie chciałbym podróży tej raz jeszcze odbyć. Teraz chcę się wykąpać, ogolić i jeść”.

W chwili, gdy lotnik wypowiadał te słowa skierowały się na niego setki obiektywów operatorów filmowych.

Hughes opuścił lotnisko o godz. 21-ej samochodem, przybranym

flagami Stanów Zjednoczonych w otoczeniu 50 policjantów - motocyklistów.

Oficjalny czas lotu wynosi 3 dni, 19 godzin, 14 min. i 10 sek.

W ten sposób rekord w locie dookoła świata, należący do Williama Posta pobity został o 85 godzin.

Estonia broni się przed inwazją żydowską

TALLIN, 14. 7. Estoński minister Kask wygłosił w dniu dzisiejszym dłuższe przemówienie, poświęcone nieomal w całości sprawie żydowskiej.

Jak się okazuje, Estonia, która posiada ogółem 5500 żydów, w ostatnich czasach stała się celem podróży żydów wiedeńskich, którzy tutaj starali się schronić

przed reżimem hitlerowskim. Minister Kask, mówiąc o tej niespodziewanej inwazji zastrzegł się kategorycznie, iż Estonia żydów do kraju swego przyjmować nie będzie, bez względu na to, czy posiadają oni krewnych w Estonii, czy też nie i również bez względu na to, jakie sumy pieniędzy ze sobą wwożą.

Członkowie żelaznej gwardii Wysyłani do klasztorów

BUKARESZT, 14. 7. Dwunastu członków Gwardii Żelaznej, w czym 4 kobiety, zostało zesłanych na przymusowy pobyt do rozmaitych klasztorów. Wobec kobiet, należących do ugrupowań skrajnie prawicowych, zastosowano po

raz pierwszy tego rodzaju represje. Kobiety zostały zesłane do klasztoru Suzara w odległości 100 km. od Bukaresztu, mężczyźni do Ciup. Czas pobytu w klasztorze ustalony został na 1 rok.

Ceny ogłoszeń:

Za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej spacji (na wszystkich stronach po 8 spacji): na 1-ej stronie — 1 zł. w tekście (wśród artykułów) 80 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 90 gr., na ostatniej stronie — 70 gr. W dodatku niedzielnym 70 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty i wyjaśnienia — 1.50 zł., opisy specjalne — 3 zł., lekarskie 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy, tłusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunikaty — wyjaśnienia cyfrą (K.) Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Dział ogłoszeń: Nowy Świat 15 m. 1, 1 piętro. Biuro czynne od godz. 9 rano do 4 popoł. Tel. 224-40

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 121. Telefon 666-63 (sekretariat) 668-99 (ogólny), 330-59 (Dział gospodarczy „Kronika Kupańska”). Oddział miejski „ABC” Nowy Świat 15, 1 piętro. Tel. 224-80 przyjmuje interesantów codziennie w godzinach 17.30 — 19.00.
ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 121. Tel. 309-33, 309-32 (Kasa, buhalteria). Kantor — Prenumerata: Nowy Świat 15 m. 1, 1 piętro. Tel. 224-50. Zarząd: Dział Ogłoszeń: Nowy Świat 15 m. 1, 1 piętro. Tel. 224-40. Konto PKO 23400. Pocztowe Konto Rozrachunkowe Nr. 2. Skrzynka Pocztowa 745. Adres telegraficzny: ABC Warszawa.
PRZEDSTAWICIELSTWA: Łódź: Piotrkowska 103, tel. 111-44. Biuro czynne w godz. 10-13 i 15-18. Poznań: 21 Grudnia 1 Włocławek: Cyganki 34, tel. 135. Rzeszów: Rzeźnicza 4, tel. 477. Katowice: ul. Starowiejska 3.
PRENUMERATA: miesięczna (z odnośnikiem do domu) i na prowincji zł. 2.30 miesięcznie; wydanie B wraz z dziennikiem Sienkiewicza zł. 3.30 miesięcznie. Za granicą zł. 4.00. Wyd. B z premią księżkową) 5.50. W Austrii, Czechosłowacji, W. M. Gdańsku i na Węgrzech cena prenumeraty tak w kraju.
Za zwrot nadesłanych a nie zamówionych rękopisów redakcja nie odpowiada.

Fedaktor naczelny: dr. Tadeusz Gluźniński

Wydawca: Spółka Wydawnicza „ABC” Sp. z ogr. odp.
Odbito w „Drukarni Literackiej”, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121.

Redaktor odpowiedzialny: Henryk Wysokiński